

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 32, П'ЯТНИЦЯ, 8 СЕРПНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 32, FRIDAY, AUGUST 8, 2014

\$2.00

Позиція Англії: НАТО має бути готовим до агресії з боку Росії

ЛОНДОН. – 2 серпня Прем'єр-міністр Великобританії Дейвид Камерон закликав Генерального секретаря НАТО Андерса Фог Расмуссена і провідників країн Північноатлантичного альянсу готуватися до агресії з боку Росії.

„Ми повинні визнати, що співпраця останніх років тепер неможлива через незаконні дії Росії поблизу кордону НАТО“, – заявив Д. Камерон.

Британський прем'єр вважає необхідним переглянути з боку НАТО розклад військових навчань, побудувати низку нових військових об'єктів і завчасно розгорнути обладнання.

„Ми повинні домовитися про довготривалі заходи щодо зміцнення нашої можливості відповісти на будь-яку загрозу, щоб заспокоїти наших союзників, які побоюються за безпеку своїх країн, і цим зупинити втручання Росії“, – підкреслив Д. Камерон.

(Радіо „Свобода“)

Прем'єр-міністр Великобританії Дейвид Камерон.

Сенатори США закликають уряд надати Україні військову допомогу

ВАШІНГТОН. – 2 серпня сенатор-республіканець Роб Портман та сенатор-демократ Бен Кардін закликали Адміністрацію Президента США Барака Обами надати Україні необхідну військову допомогу. Вони висловили занепокоєння викликами, „які стоять перед українськими військовими задля захисту суверенітету від бойовиків, яких озброює і тренує Росія“.

„Хоча політична і економічна підтримка є життєво необхідною, але досягнення поставленої мети буде неможливим, якщо українські військові не зможуть відновити закон і порядок, а також стримати майбутню агресію. Ми зобов'язані надати українцям військову допомогу, щоб вони змогли виконати обіцянки Майдану“, – йдеться у заяві Р. Портмана.

„Ми далі будемо підтримувати українців у час, коли вони долають цей виклик“, – зазначив Б.

Кардін.

Обидва сенатори, Р. Портман та Б. Кардін відвідували Майдан у Києві під час масових протестів на початку цього року.

30 липня голова сенатського Комітету з питань збройних сил Карл Левін закликав надати Україні військову допомогу у вигляді летальної зброї захисної дії, що Президент США Б. Обама наразі відмовляється робити. Сенатор-демократ зазначив, що допомога не може бути „провокаційною“, але може включати серед іншого боеприпаси та ракети „земля-повітря“.

Раніше США вирішили надати Україні 33 млн. дол. нелетальної військової допомоги (зброю несмертельної дії). Однак, поки що не погоджувалися надати зброю вбивчої дії.

(Радіо „Свобода“)

Олександр Моцик: „У цій трагедії винна Росія“

23 липня на сайті телеканалу „CNN Opinion“ було розміщено статтю Посла України в США Олександра Моцика „У цій трагедії винна Росія“, переклад якої українською мовою надіслало до „Свободи“ Посольство України в США.

17 липня світ жахнувся від страшної трагедії, коли цивільний літак „Малаяйзійських авіоліній“ було збито над східною Україною з місцевості, яку контролюють проросійські бойовики. Зараз вже є очевидним для кожного, що цей жахливий акт здійснили терористи, які протягом місяців дестабілюють Українську державу та отримують фінансування і зброю з Росії, а також проходять там військовий вишкіл. Усі дані вказують на те, що фатальний вистріл було зроблено з ракетного комплексу „Бук“, який було доставлено на територію України з Росії за декілька днів до трагедії.

Ця жахлива подія не сталася б, якби Росія не розпочала свою агресію проти України. Вона б не сталася, якби Росія не підтримувала терористів, що діють у східній Україні та багато з яких мають російські пашпорти, і не постачала б їм на постійній основі важку зброю, в тому числі танки і системи ракетного вогню. Тепер стало зрозуміло, що війна, яку веде Росія проти України, є не лише справою України, але має й величезне глобальне значення.

(Закінчення на стор. 5)

НА ТЕМИ ДНЯ

Компроміси можливі і неможливі

Петро Часто

Прикро спостерігати, як тяжко й сьогоднішнім українцям поважати свою владу, як нелегко вірити їй. Прикро, але не дивно: надто довго вони не мали власної національної держави, а та, що відновилася після 1991 року, великою, якщо не визначальною, мірою залишалася антинародною й антиукраїнською. Майдан докорінно змінив Україну, збудив суспільство до відповідальності за спільну долю, але та історично зумовлена і вже психологічно усталена відчуженість між народом і урядовим чиновництвом, як не дивно, успішно репродукується в „четвертій владі“, ставши ніби керівним принципом українських засобів масової інформації. Неможливо знайти в жодній щоденній газеті, тижневикові чи журналі бодай спробу підтримати пореволюційний уряд в його позитивних намірах. Ні, лише критика, лише підозри, лише певність, що політика не може бути не брудною, не лицемірною, не антинародною.

Ось один приклад. 22 липня Верховна Рада схвалила Указ Президента України Петра Порошенка про третій етап часткової мобілізації до війська. Рішення про два попередні етапи приймав ще виконуючий обов'язки Президента Олександр Турчинов у березні і на початку травня. Зайве тут доводити, наскільки важлива ця справа: у розв'язаній Кремлем війні на Донеччині і Луганщині Україна може поклатися тільки на власні збройні сили. Оскільки ж вони за режиму Віктора Януковича були майже дощенту знищені і деморалізовані, то тепер справа захисту України вимагає від влади швидких і рішучих дій.

Тим часом слід очікувати, що чим швидшими і рішучішими будуть дії влади в ім'я захисту України, тим на шаленіший опір вони натраплять з боку вишколеної московської агентури, котра на кожен проукраїнський проєкт буде негайно, а нерідко й з випередженням, відповідати кремлівським антипроєктом. Одним з них і стала розрекламована московською пропагандою негативна реакція „солдатських матерів України“ на згадану часткову мобілізацію. Йдеться про все масовіші дорожні пікети українських жінок з гаслами, що вони не віддають своїх синів на війну – нехай це роблять владомощі й олігархи, які, мовляв, мають що захищати.

Певна річ, всі повинні захищати свою країну, всі ті, для кого вона рідна, однак, цей антипроєкт спрямований на розкол українського суспільства, виникнення нової прірви між народом і державною владою. Й от хто найбільше попрацював, аби щонайвище здійснити хвилю протестів проти згаданого ука-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Більшість не хоче зброї

КИЇВ. – 62 відс. киян виступили проти законодавчої легалізації вогнепальної зброї для громадян України в нинішній ситуації. Це виявило опитування, про яке 5 серпня повідомила компанія „Research & Branding Group“. Водночас 23 відс. виступили за легалізацію зброї, а ще 15 відс. не змогли відповісти. При цьому 59 відс. киян вважають, що володіння вогнепальною зброєю не може підвищити їх особисту безпеку, 29 відс. упевнені, що може, а 12 відс. не мають своєї думки з цього приводу. При цьому агентство зазначає, що кількість противників легалізації зброї в порівнянні з минулим роком збільшилася – тоді проти легалізації виступали 55 відс. опитаних, 22 відс. підтримували таку ідею, 13 відс. зберігали неутралітет з цього приводу, а 10 відс. не знали, що сказати. Збір інформації проводився методом особистого інтерв'ю. („Українська правда“)

■ Обстріляли військові об'єкти

ХАРКІВ. – 4 серпня невідомі обстріляли з вогнеметів і гранатометів обласний військовий комісаріат. За день до обстрілу комісаріату невідомі руйнівним вогнеметом пройшлися по адміністративній будівлі Харківського бронетанкового заводу. Правоохоронці з'ясували, що стріляли з реактивного вогнемета виробництва Російської Федерації. Правоохоронці не виключають, що напади організуються для того, щоб посягти паніку. Напади на стратегічні військові об'єкти Харкова розслідує Служба безпеки України. (Радіо „Свобода“)

■ „Добролет“ до Криму не літає

СИМФЕРОПІЛЬ. – Російський авіоперевізник „Добролет“ під впливом санкцій Евросоюзу до Росії був змушений з 4 серпня припинити лети з Москви до Симферополя, а також на всіх інших маршрутах. Через санкції низка європейських контрагентів відмовилися виконувати свої зобов'язання перед перевізником з технічного обслуговування та страхування повітряних суден, а також надання аеронавігаційної інформації. Цей прецедент має значення не тільки для авіополучення між Росією і Кримом, а й несе серйозні наслідки для російського ринку авіоперевезень у цілому. „Добролет“ є єдиним малобюджетним авіоперевізником на російському ринку, і його можливий крах ставить хрест на дешевих авіоперевезеннях у Росії. „Авіанова“ та „СкайЕкспрес“, які раніше цим займалися, вже припинили своє існування. Компанія „Добролет“ була створена в жовтні 2013 року як „дочка“ державного „Аерофлоту“. До 15 вересня перевізник мав здійснити 172 оборотних рейси за маршрутом Москва-Симферопіль-Москва, на які вже купили квитки 61.6 тис. пасажирів. (Радіо „Свобода“)

■ На протез зібрали гроші поляки

ПТИЧА, Рівненська область. – Для 21-річного Романа Федорина участь у війні на сході України закінчилася серйозним пораненням і втратою ноги. Він служив поблизу Луганська в бригаді зв'язку. Щоб допомогти йому, поляки з Гіжицька, Круглянки та Орлови зібрали 1,000 дол. і передали в Україну для придбання протеза. Долучилися до цієї справи також земляки, районна й обласна влада. (Євген Цимбалюк)

■ Не стало провідника письменників

КИЇВ. – 30 липня після тривалої важкої хвороби пішов з життя голова Національної спілки письменників України Віктор Баранов. Йому було 63 роки. З 1983 року В. Баранов працював секретарем спілки, а 19 листопада 2011 року був обраний головою. В. Баранов також був головним редактором літературного журналу „Київ“ та віце-президентом Товариства „Україна-Румунія“, лауреатом ряду мистецьких нагород. В. Баранов – автор багатьох поетичних збірок, прозових творів, літературних пародій, численних перекладів, літературно-критичних, публіцистичних та мистецтвознавчих публікацій. („Укрліт“)

ТОЧКА ЗОРУ

Четверта російсько-українська війна

Валерій Швець

Війна – це мир. Свобода – це рабство. Незнання – сила. Такими були засадничі партійні гасла вигаданої Джорджем Орвелом країни Океанії з єдиною правлячою силою під назвою „Партія“ – однієї з трьох світових імперій майбутнього. Захмарне майбутнє для Дж. Орвела мало збутися вже у 1984 році. Тому його роман, написаний у 1948 році, що приніс йому світову славу, так і називався – „1984“. Він просто переставив місцями дві останні цифри року написання роману.

Англійська нація дала неперевершених особистостей у всіх сферах інтелектуальної діяльності людства, і однією з них був Дж. Орвел. Маючи диплом Ітона – одного з найпрестижніших коледжів Великої Британії, Дж. Орвел замість успішної кар'єри у будь-якій сфері діяльності, що є типовим для випускників Ітона, присвятив своє коротке життя боротьбі за ідею демократичного соціалізму. Романтика й ідеалізм молодості привели його в 1930-ті роки в Іспанію, на бік республіканців. Там, на відміну від більшості лівих інтелігентів Заходу, він відкрив для себе справжнє, сталінське, обличчя соціалізму.

Так і не знайшовши відповіді, чи можливий соціалізм з якимось іншим обличчям, він повернувся з Іспанії і всі свої творчі сили віддав боротьбі з тоталітаризмом як політичною системою, що загрожувала людству.

Не зникла в світі ця загроза і сьогодні. Одинока постать Дж. Орвела багато років вивисувалась над лавами чисельних представників західної інтелігенції, що вважали Радянський Союз форпостом світової революції. Він вважав Радянський Союз імперією зла. Роман „1984“ – це твір про Радянський Союз, хоч його дії відбуваються в Лондоні у 1984 році.

Однією з характерних ознак тоталітарного суспільства є „новояз“. Характерні приклади такої мови подані у перших рядках цієї статті. Ця нова мова руйнує клясичну мову, вбиває саму можливість мислити, оскільки людина мислить словами, а слова тепер нічого не значать. Біле – це чорне, а чорне – це біле. Не намагайтесь зрозуміти, що це означає. Просто виконуйте те, що наказано.

Чи Росія – це щось інше, ніж Радянський Союз? Чи просто дещо зменшена його копія, яка прагне, як мінімум, повернутись до попе-

(Закінчення на стор. 14)

В інформаційній війні програє той, хто каже правду

Катерина Котенко

Не є таємницею, що Росія проти України веде гібридну війну. Вона проходить на різних фронтах та різних рівнях – у військовій площині, дипломатичній, у кіберпросторі. Її невід'ємною складовою є інформаційна та психологічна війна.

Про те, що час від часу наш лицемірний „стратегічний партнер“ проводить інформаційні кампанії та операції, знали усі. Іноді це називали інформаційною війною. Але ніхто не міг навіть уявити, що ми маємо справу не просто з потужною пропагандистською машиною. Ми маємо справу з новою інформаційною матрицею, яка не просто штампує світогляд ненависти, а й створює нову реальність. Лише за півроку вона докорінно змінила свідомість росіян та частини українських громадян. Важко уявити, але від двох третин до трьох чвертей росіян підтримують агресію та війну проти України, вбивства українців та анексію територію України.

Чи могли ми ще декілька місяців тому навіть уявити собі війну на Донбасі – вбивства, тортури, захоплення заручників, російських найманців, російську зброю...

Але головною російською зброєю сьогодні стає інформація. Правильніше – її спотворення: ми ледь не вперше побачили численні постановочні сюжети, брехню у промислових масштабах. Потужність інформаційної війни є такою, що ми відчуваємо її ледь не фізично. Вона перетворила деякі засоби масової інформації у зброю масового знищення.

Причиною є той факт, що ґрунт для цієї інформаційної війни був дуже добре підготований. Мова йде про створення свого гуманітарного – навіть цивілізаційного – простору в Україні. Мова йде не тільки про новини. Мова йде про серіали, фільми, книжки – усі вони тривалий час готували до можливості братовбивчої війни.

Саме тому Національній раді з питань телебачення та радіомовлення доводиться щодня звертатись до кабельних операторів з вимогою припинити трансляцію тимчасово заборонених деяких російських телевізійних каналів, що перетворилися у аванґард агресії проти України. Нас звинувачують у недемократичності цього кроку. Звинувачують ті, хто запроваджує чи схвалює тоталітарні засоби боротьби з інакомисленням. Але чи може суспільство залишати на волі вбивцю чи злочинця? Злочинця треба ізолювати.

Правильність цього кроку ми усвідомили, коли отруйна хвиля російської пропаганди ціл-

ком накрила деякі райони Донбасу. Інакше, як інформаційний геноцид, це явище назвати не можна.

У держави є усі можливості для того, щоб жорстко контролювати інформаційний простір. Але такий підхід вже сам по собі буде поразкою. Ми не прагнемо перемоги за будь-яку ціну: ані у військовій операції, ані в інформаційному середовищі. Саме тому, коли нам закидають програш в інформаційній війні, ми не маємо рефлексувати. Ми не ведемо інформаційну війну проти Росії. Ми намагаємось зберегти себе, своє право бути самими собою.

Ми не збираємось перетворюватися у клон російської пропагандистської машини. Але ми потребуємо допомоги суспільства. Протистояти потужній пропагандистській машині ми можемо лише разом – держава та суспільство. Врешті-решт, нам усім потрібна сильна демократична незалежна Україна.

Саме тому нові часи висувають нові вимоги. В тому числі до медіасередовища. Ці нові вимоги є своєрідними правилами інформаційної гігієни. Дотримуючись її, ми зможемо зберегти мир та спокій в країні:

- Не ставайте рупорами ворожого до України світогляду. Він подібний до радіоактивного опромінювання – до певного часу ми просто його не помічаємо. А потім організм гине.
 - Не поширюйте недостовірні дані, брехню чи продукцію професійних пропагандистів.
 - Не надавайте трибуну терористам та сепаратистам. Сьогодні інформація є зброєю й тому ви фактично відкриваєте ворота фортеці ворожій армії.
 - Розвінчуйте брехню.
 - Не ставайте очима ворога – будь-яка інформація, що представляє небезпеку для наших військових не має поширюватися в інформаційному просторі.
 - Об'єднуйте зусилля та ресурси для захисту українського інформаційного простору. Нам протистоїть ворог з майже необмеженими у порівнянні з нашими можливостями.
- Окремо хочу наголосити – мова не йде про цензуру чи самоцензуру. Мова йде про відповідальність – професійну та громадянську. Нарешті, загальнолюдську. Бо ми маємо пам'ятати – сьогодні слово та відео-картинка вбивають. Вбивають в прямому сенсі.

(„Українська правда“)

Катерина Котенко – медіа-експерт, керівник Індустріального Телевізійного Комітету, Київ.

Конгрес США – про мотиви російської агресії

ВАШІНГТОН. – Протистояти російській агресії в Україні та підтримати українську армію закликали Адміністрацію США учасники слухань у Конгресі 31 липня, зокрема колишній Посол США в Україні Вільям Тейлор.

„Росія сьогодні – єдина найбільша загроза миру в Європі. Якщо Захід не протистояти цій загрози, завтра ми будемо протистояти ще більшій загрози, і ближче до нашого дому“, – сказав В. Тейлор. Він називає метою Володимира Путіна нестабільність в Україні, щоб отримати контроль над нею.

А Конгресмен Тед По, який щедро обсипав російського президента епітетами, впевнений, що після України у „російського ведмеда“ апетит значно зростає.

„Путін є центром цієї ситуації. Він бачить себе сучасним Петром Великим. Навіть найближчі радники називають його царем. Я називаю Путіна сибірським Наполеоном“, – зізнався конгресмен Т. По.

Водночас він вважає агресію Путіна в Україні ідеологічною: „Я думаю, це націоналізм. Росіяни отримують задоволення від експансії в Україну“.

Інший учасник слухань директор російських досліджень американського Інституту підприємства Леон Арон зауважує, що для В. Путіна не обов'язкове повернення до Радянського Союзу.

„Він не хоче відновити СРСР. Це по-дурному,

дорого і ризиковано. Він хоче взяти під контроль ресурси. І всередині країни він вже це зробив: в політичному, економічному і культурному сенсі. Тепер він хоче у ширшому контексті, на території колишнього СРСР встановити контроль Росії. І це не означає тотальну окупацію, треба тільки зробити ці країни залежними від Москви“, – сказав директор російських досліджень американського Інституту підприємства Л. Арон.

Експерти порадили урядові Сполучених Штатів якомога швидше сформулювати стратегію протидії діям Кремля.

„Заходів потрібна чітка стратегія, спрямована на те, щоб переконати В. Путіна вивести війська з України, припинити агресію в Україну та в сусідні з нею країни. Потрібно підкріпити оборонну здатність українського війська і допомогти Україні стати квітучою демократичною державою“, – виклав рецепт розв'язання конфлікту політолог Ієн Бжезінський.

За словами І. Бжезінського, для цього американському урядові необхідно посилити економічні санкції проти Росії, надати Україні гарантії безпеки НАТО, забезпечити справжню військову допомогу українській армії, вжити кроків, щоб протистояти російській пропаганді, а також допомогти Україні інтегруватися до Європи.

(„Голос Америки“)

ООН: „На сепаратистів чекає Гаазький трибунал“

КИЇВ. – Верховний комісар ООН з прав людини Наві Пілей заявила в інтерв'ю для німецьких засобів масової інформації 27 липня, що міжнародна спільнота може притягнути до відповідальності сепаратистів, що діють у східній Україні: стосовно цих груп осіб може діяти Міжнародний кримінальний суд у Гаазі.

Н. Пілей нагадала, що сепаратисти зобов'язані дотримуватися норм міжнародного права та захищати мирне населення. „Якщо вони цього не роблять, то міжнародна спільнота може притягнути їх до відповідальності. Ми маємо Міжнародний кримінальний суд у Гаазі, який діє і стосовно цих груп“, – заявила вона.

Верховний комісар ООН зазначила, що усі уряди, які мають вплив на сепаратистів, повинні його застосовувати.

„Мій Верховний комісаріат ООН з прав людини застерігає багатьох провідників повстанців, що порушення міжнародного права має наслідки. Приміром, ми попередили повстанців у Південному Судані, і деякі ватажки справді пристру-

нили свої підрозділи“, – повідомила Н. Пілей.

Також Верховний комісар ООН з прав людини запевнила, що в Україні експерти ООН задокументували масштабні порушення прав людей.

При цьому Н. Пілей порадила людям, які перебувають у скрутних ситуаціях, звертатися безпосередньо до фахівців ООН та розповідати про порушення їхніх прав.

За її словами, відповідний комісаріат Організації Об'єднаних Націй реагує дуже швидко: після спалаху конфлікту у східній Україні фахівці ООН відразу прибули на місце, щоб розпочати роботу.

Водночас Н. Пілей вказала на те, що ООН іноді запізнило реагує на спалахи конфліктів та насилля у різних країнах світу.

„ООН могла б більше робити для запобігання порушенням прав людей. Це невдача. Об'єднані Нації часто виступають тільки після спалаху конфліктів та насилля“, – визнала Н. Пілей.

(„Кореспондент“)

Генерал Демпсі – про Росію і поведінку Путіна

Зореслав Байдюк

АСПЕН, Кольорадо. – 25 липня Аспенський інститут зібрав у Кольорадо Форум безпеки, у якому взяли участь провідні американські та закордонні експерти. У своєму виступі під час дискусії начальник З'єднаних штабів Збройних сил США Мартін Демпсі говорив про поведінку Росії в Україні і про наслідки цієї поведінки для усього світового порядку.

Зокрема, на думку М. Демпсі, „Росія прийняла рішення величезного масштабу – змінити прийнятий порядок, цілісність суверенних держав. Я боюсь, що Путін, можливо, розпалив вогнище, яке виходить з-під його контролю“.

Застосування Росією артилерії проти українських військових, за оцінкою американського військового, змінює систему безпеки усій Східній Європі. Генерал нагадав, що вперше з 1939 року уряд однієї держави застосує військову силу на території іншої суверенної європейської країни.

Він порівняв поведінку Володимира Путіна з діями Сталіна, який під подібним гаслом захисту етнічних росіян у 1939 році окупував західну Україну, що тоді належала до Польщі.

Воєнні дії в Україні, зазначив М. Демпсі, знаменують зміну у взаєминах між Європою та Росією, як також у стосунках Вашингтону та Москви. Щоправда, наскільки глибокими будуть ці змі-

ни, ще важко сказати. Нарощування воєнного потенціалу Росією, зокрема авіації та ракет дальнього радіусу дії, що почалось з 2008 року, вказує на бажання Кремля змінити існуючий баланс сил.

„Вони безумовно прагнуть зайняти іншу позицію не лише у Східній Європі, а й в Європі загалом та у стосунках зі Сполученими Штатами“, – зазначив генерал М. Демпсі.

У цій ситуації НАТО повинно визначитися, що ці зміни означають для Альянсу, який було створено для стабільності та безпеки в Європі, на противагу Радянському Союзові. Водночас генерал М. Демпсі вважає за потрібне підтримувати контакти зі своїми російськими колегами, поміж яких бачить певний спротив діям В. Путіна: „Про це ризиковано говорити, адже десяток з них можуть завтра потрапити у ґулаґ, але, на мій погляд, російські військові, яких я знаю, проти своєї волі беруть участь у цих бойових діях“.

За словами генерала М. Демпсі, Сполучені Штати не сидять, склавши руки. Триває активний процес визначення, яку підтримку надати Україні, і у цьому процесі Пентагон співпрацює з союзниками по НАТО. Окрім того, США переглядають свою власну модель безпеки і стратегію, до якої не повертались 20 останніх років, – запевнив генерал М. Демпсі.

(„Голос Америки“)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Населення допомагає війську

ЛьВІВ. – Щотижня активісти з Львівщини везуть продукти і необхідні речі для бійців у зону антитерористичної операції. Також рідні передають своїм синам, чоловікам, онукам іменні посилки. Вже передали бійцям 150 таких посилок. У містах і селах люди створили місця збору допомоги для армії. 5 серпня восьмеро добровольців доставили для 80-ої аеромобільної, 24-ої механізованої бригад батальйону „Львів“ 50 тонн вантажу. Це були бронезилети, шоломи, тепловізори, білизна, побутова хемія, інструменти для ремонту техніки, харчі. Активна підтримка громадянами війська стала українським феноменом. Мистці організують благодійні виставки, пенсіонери діляться своїми пенсіями, чимало підприємців допомагають анонімно. Громадські активісти Центру забезпечення військових готують до відіслання вже четвертий вантаж. (Радіо „Свобода“)

■ Спостерігачі допомогли воякам

ДОНЕЦЬК. – За період 1-4 серпня в Росію з території України відступили 449 українських військових, яким у цьому допомогли спостерігачі Організації безпеки і співпраці у Європі (ОБСЕ). Місія спостерігачів отримала повідомлення з 72-ої механізованої піхотної бригади про те, що близько 600 українських військових оточені сепаратистами і залишилися без набоїв, пального і продовольства. Домовитись з сепаратистами про отримання коридору для виходу українським військовим не вдалося. Представники ОБСЕ подбали про відхід оточених до російського пункту пропуску „Гуково“ та переконали Міністерство оборони України погодитись на цей варіант. 4 серпня спостерігачі зустрілись з начальником пункту „Гуково“, який повідомив, що 192 військових уже повернулись в Україну, а решта вирушать згодом. (УНІАН)

■ Переконають місцевих терористів

ЛИСИЧАНСЬК, Донецька область. – „Бійці батальйону „Донбас“ захопили на базі бойовиків батальйону „Призрак“ повний список його членів“, – заявив 5 серпня командир батальйону Семен Семенченко. „На Лисичанському скляному заводі проживало до 500 бойовиків. Коли вони втікали, то залишили список своїх членів з зазначенням домашніх адрес і хто ким був, велику кількість пашпортів, у тому числі російських і азербайджанських“, – сказав він. Велику частину „Призрака“ становили місцеві жителі. Бійці „Донбасу“ їздять за знайденими адресами і ведуть бесіди про побудову майбутнього України. На базі батальйону „Призрак“ зберігалася також велика кількість медикаментів і продуктів з Росії, боєприпаси, бочки з порохом, настанови для штурмових і диверсійних груп з грифами Генерального штабу Росії. („Укрінформ“)

■ Буде скорочено державних службовців

КИЇВ. – В Україні буде скорочено 30-50 відсотків державних службовців. Про це в Українському кризовому медіацентрі повідомив 5 серпня Міністер юстиції Павло Петренко. „У державному апараті нині працює понад 250 тис. чиновників. Ефективність їхньої роботи, порівняно з приватним сектором, вкрай низька“, – сказав він. При цьому низькі платні чиновництва – одна з головних причин корупції. Тому під час скорочення кількості працівників буде повністю збережено фонд заробітної платні, і ті особи, які прийдуть на посади, отримають реальну конкурентну заробітну платню. П. Петренко буде проведено повне очищення та переатестацію працівників державного апарату, передовсім судових та контрольних органів. (УНІАН)

■ 6 вересня – черговий бій Володимира Кличка

КИЇВ. – Другий тренер Володимира Кличка, Джеймс-Алі Башир, 5 серпня поділився своїми очікуваннями від бою українця з болгариним Кубратом Пулевим. „Це буде дуже цікавий бій, тому що Пулев – унікальний боксер і не боїться Володимира. Бій буде конкурентним, але Володимир перемаже“, – сказав тренер. Бій відбудеться 6 вересня в німецькому місті Гамбургзі. (УНІАН)

НА ТЕМУ ДНЯ

Врятувати підполковника Путіна

Віктор Тимошенко

Президент Росії Володимир Путін і Канцлер Німеччини Ангела Меркель ведуть залаштункові переговори щодо України. Росія призупиняє війну у Донбасі, а Німеччина готує світове визнання окупації Криму. Україна дає гарантію не вступати до НАТО й забезпечується російським газом за прийнятними цінами. Таку сенсаційну новину розміщено на сайтах багатьох інформаційних агентств, з посиланням на „інформовані джерела, близькі до переговорів“.

Брехня! Конспірологія на замовлення. „Новина“ фейкова, її вигадали у Москві. Точніше, придумали „сукупні кремлівські мізки“. І ось чому.

Хтось нещодавно сказав, що, починаючи з моменту трагічної катастрофи маляйзійського „Боїнга-777“, російською національною ідеєю стала особиста безпека й порятунок В. Путіна.

Якщо В. Путін заберуть марсіани у космос або, не дай Боже, він, як і римський імператор Діоклетіян, залишить справи й почне вирощувати капусту, то всі темні сили російського політичного дна – російській етнічний націоналізм, кавказькі пасіонарії, отамани козачих військ, російські мусульмани й російські чорносотенці, зруйнують Росію.

В. Путін – це політичне, ідеологічне, персоніфіковане „кріплення“, „хомут“ нинішньої російської державності. Все у Росії залежить від психічного стану тільки однієї людини. Згуртування, консолідація російської політичної еліти навколо В. Путіна – останній, як говорив політолог Станіслав Білковський, „крик російської державності“.

Але сьогодні В. Путін, за всіма правилами й законами, – міжнародний злочинець. В. Путін – це не колективний Че Гевара або Робін Гуд, ім'я В. Путіна з огидою й ненавистю вимовля-

ють сотні тисяч людей по обидва боки державного кордону України й Росії. Його стараннями окуповано Крим, розв'язано війну на сході України, він озброює терористів. Стрімко по Росії розповзається коричневий колір. За путінською стратегією з кожного російського обивателя телевізійними кліщами витягли всі темні вади людського зла. Правда й те, що проминуть десятки років, перш ніж забудеться травма війни між українцями й росіянами.

Сьогодні В. Путін вже не контролює „темні сили російського дна“ у Донбасі. Молох війни став самодостатнім, підкоряється лише своїм власним заповідям, канонам, законам. Гіркін-Стрелков – це те ж, що й Осам Бен Ладен, а В. Путін – у нього хлопчик на побігеньках. Гіркін: „Вово! Мені потрібні танки, „Гради“ і „Бук!“.

Президент ракетно-ядерної країни виконує всі накази терористів тільки тому, що якщо не буде війни у Донбасі, виникне питання Криму! А якщо В. Путін відмовиться від Криму (врятовуючи себе), то названі „сили російського дна“ розірвуть найрейтинговішого президента Росії. Від любові до ненависти – один крок. Або як писав польський філософ-пересмішник Ежи Ленц: „Докопалися до самого дна, але знизу постукали“.

Вийти з нинішньої кризи Росія може тільки за умови „злиття“ В. Путіна. Тому для В. Путіна підтримка сепаратизму й війни у Донбасі є єдиною можливістю залишитися при владі. Більше того – не опинитися за ґратами або повторити долю свого лівійського друга Кадафі.

Нещодавно модний російський політичний експерт Сергій Караганов попередив В. Путіна, що Захід, США втягне Росію у нову війну, в „Афганістан-ІІ“. Нагадав, що афганська криза, афганська війна стали предтечею розвалу СРСР.

(„Голос України“)

Грузія вірить в перемогу України

КИЇВ. – Екс-президент Грузії Михайло Саакашвілі у розмові з кореспондентами „Української правди“ 27 липня висловив упевненість, що Україна вистоїть у війні з російськими окупантами, бо бореться за правду, справедливість і демократію.

„Ми всі перебуваємо на порозі великих подій. Якщо Майдан був початком політичного кінця Російської імперії, то неминуча перемога українських збройних сил в Донецьку ознаменує вирішальну військову поразку Володимира Путіна, його системи, з усіма своїми ставленнями в Європі і по всьому пострадянському просторі“, – зазначив М. Саакашвілі.

За його словами, „це буде відповідь України за століття приниження, за жертви Голодомору, за героїв Небесної сотні, за відважних воїнів, які поклали голови в останні дні і місяці“.

„Українцям тяжко, вони зазнають втрат, але їм і всім нам тепер потрібна тільки перемога, перемога будь-якою ціною, перемога над імперією зла і брехні. Цією перемогою українські герої навіки запишуть свої імена в історії як рятівники європейської цивілізації від головного варвара ХІ століття“, – підкреслив екс-президент Грузії.

(„Українська правда“)

Олександр Моцик...

(Закінчення зі стор. 1)

До цієї трагедії Україна зробила усе, що в її силах, для того, аби вирішити конфлікт, нав'язаний їй сусідом, мирним шляхом. Коли Президент України Петро Порошенко вступив на посаду, то запропонував мирний план, який підтримало міжнародне співтовариство, в тому числі США та Європейський союз. Він також ініціював добровільне припинення вогню для того, щоб створити простір для мирного врегулювання. Однак, Росія та її маріонетки, які сприяли ескалації ситуації замість того, щоб вступити в мирні переговори, відкинули цей план.

З того часу вимоги щодо Росії з боку України та міжнародного співтовариства залишаються незмінними. Ми закликаємо Москву негайно припинити підтримку терористів, які діють у східній Україні, а також зупинити надсилання найманців та постачання озброєння через кордон. Тепер терористи продовжують вбивати цивільних громадян, знищувати інфраструктуру та збивати українські літаки російською зброєю.

Кремль продовжує свої темні справи для створення в Україні затяжного конфлікту, який створено у Грузії та Молдові з метою запобігання еко-

номічному і демократичному розвитку та європейській інтеграції.

Що стосується так званих „Донецької та Луганської народних республік“, то їх слід притягнути до відповідальності за порушення суверенітету України, результатом якого стала втрата сотень життів. Вони навмисне створюють перешкоди міжнародному розслідуванню авіоінциденту, знищуючи докази та жахливо поводяться з тілами загиблих. Україна закликає США та міжнародне співтовариство до визнання цих незаконних утворень терористичними організаціями.

Спроможність російського керівництва підтримати повноцінне розслідування катастрофи в ефективний спосіб буде служити ключовим індикатором його намірів уникнути подібних трагедій в майбутньому.

Україна докладатиме усіх зусиль для забезпечення негайного, всеосяжного та прозорого міжнародного розслідування трагедії.

Уряд України залишається відданим здійсненню мирного плану Президента П. Порошенка. Ми готові надати коридор для виведення бойовиків на територію Росії. У ширшому контексті, Україна продовжує працювати над вирішенням проблем мешканців наших східних регіонів шляхом відповідних конституційних змін, спрямованих на розширення повноважень місцевих громад.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Рада ЄС далі обмежує Росію

БРЮСЕЛЬ. – Рада Європейського союзу 31 липня ухвалила обмежувальні заходи у зв'язку з діями Росії, спрямованими на дестабілізацію ситуації на сході України. Для того, щоб обмежити доступ Росії до ринків капіталу Євросоюзу, громадяни і компанії ЄС більше не зможуть купувати або продавати нові облигації та акції, видані великими державними російськими банками і банками розвитку, а також їхніми дочірніми компаніями та особами, які діють від їхнього імені. Крім того, було запроваджено ембарго на ввезення і вивезення зброї з Росії та до неї. ЄС заборонив експорт товарів подвійного призначення і технологій для військового використання в Росії. Нарешті, експорт енергетичного устаткування і техніки до Росії підлягатиме попередньому дозволу компетентних органів держав-членів ЄС. В експортній ліцензії буде відмовлено, якщо продукція призначена для розвідування, глибоководного видобутку нафти, арктичної нафти або сланцевих нафтових проєктів у Росії. Санкції почали діяти з 1 серпня. („Європейська правда“)

■ Росія програла в Євросуді

СТРАСБУРГ. – Європейський суд з прав людини 31 липня задовольнив позов у справі компанії ЮКОС проти Російської Федерації на 1.9 млрд. євро. Позивачі спочатку вимагали 98 млрд. дол. Рішення не є остаточним і може бути оскаржене у Великій палаті цього суду однією зі сторін протягом трьох місяців. Сума в 1,866,104,634 євро є компенсацією за грошові кари, які Міністерство Росії з податків і зборів наклало на ЮКОС у 2000 і 2001 роках в результаті податкової перевірки. Позов акціонерів ЮКОС було подано в Європейський суд з прав людини у квітні 2004 року. Михайло Ходорковський і екс-глава „Менатепу“ Платон Лебедев на той момент вже перебували в ув'язненні. До розгляду по суті скарга була прийнята лише 30 січня 2009 року. 28 липня третейський суд у Гаазі визнав, що Росія порушила Енергетичну хартію у справі ЮКОС, і фактично визнав нафтокомпанію експропрійованою. В рамках гаазького процесу позивачем виступала „Group Menatep Limited“ (GML), що представляє інтереси Леоніда Невзіліна і Володимира Дубова. GML вимагала відшкодування 114 млрд. дол., але джерела заявили, що суд оцінив втрати у 50 млрд. дол. Крім того, Росія має оплатити витрати судового процесу у розмірі 65 млн. дол. (Радіо „Свобода“)

■ Померла донька Скоропадського

ЦЮРИХ, Швайцарія. – 4 серпня, у віці 95 років, померла наймолодша донька останнього гетьмана України Павла Скоропадського – Олена Отт-Скоропадська. Вона народилася у Берліні, але переважно мешкала у Швайцарії. О. Отт-Скоропадська була двічі одружена, двоє її дітей нині мешкають у Швайцарії. У 1991 році вона вперше відвідала Україну, після цього побувала в Україні ще декілька разів. У 2004 році в Києві, у Музеї гетьманства, за участі авторки, відбулася презентація книжки „Остання з роду Скоропадських“, яка розповідає про життя родини Скоропадських у 1919-1945 роках. (Радіо „Свобода“)

■ Буряти підтримують українців

УЛАН-УДЕ, Росія – 31 липня у столиці Автономної Республіки Бурятії відбулося віче проти агресії Росії у Криму і на сході України під гаслом „Не будемо душити чужу свободу!“. „Більшість населення Бурятії не розуміє, чим нам загрожує ця війна. В цей момент нам було б неприємно асоціюватися хоч чим-небудь з мілітаристами, агресорами. Це справа не лише України. Це справа Бурятії. Ми прекрасно знаємо, що зараз забороняється бурятська мова. Українці зараз борються за свою мову, за свою державу. Ми повинні боротися за елементи бурятської державності. Ми повинні підтримати цей прецедент“, – заявили учасники віча. („Голос Америки“)

Ілюзій щодо Росії бути не може

Проникливих людей, здатних передбачати розвиток подій, загальноукраїнських чи навіть світових, не так вже й мало. Були і є вони й серед нас, українців. Проблема наша в іншому: українські провидці завжди говорили в порожнечу і кожен з них мав гірку долю Касандри – від Івана Мазепи з його відчайдушним закликком до українців „тягнути в один гуж“ – до Миколи Міхновського і його непочуті острогоги – „не приятелюй з ворогами нашого народу, бо ти додаєш їм сили й відваги“, і до Мирослава Мариновича, якому вистачило чесноти і мужности сказати, що без жертви українська національна справа перемогти не зможе.

Яка ще нація, окрім нашої, має такий високий, до самого неба, олар жертв в ім'я України? Десятки тисяч лягли кістьми під мури Петрограду, столиці ірода-царя, сотні тисяч не повернулися з визвольних змагань після революції і в Другій світовій війні, 10 мільйонів українських життів забрав сталінський Голодомор. А тепер, на наших очах, ім'я України понесла до Бога „Небесна сотня“, і відходять туди щодня бійці українських батальйонів...

А таке враження, що до істинного українського відродження так само далеко, як було за часів гетьмана І. Мазепи. Бо героїзм тих, хто добровільно йде на смерть, означає, що вони живуть і вмирають за багатьох інших – не тільки за негероїв, але й за байдужих до нації і її праведної боротьби за життя.

Україна не хоче смертей: вона хоче, щоб за неї жили, а не вмирали. А жити за неї – означає позбутися найменших ілюзій щодо Росії. Ці ілюзії, відомо, не виникли з нічого, вони є вислідом багатовікового отруєння нашої національної душі московською неправдою. Але також великою мірою це вислід надмірної української довірливості. Політолог Ігор Лосев теж належить до проникливих людей, він свідчить: „За всіма опитуваннями соціологів, безвідносно до всіляких значних і малих капостей, зроблених Росією Україні впродовж років незалежності, абсолютна більшість наших співгромадян за звичкою вважала росіян „братнім“ народом. А їхню країну – „дружньою“. В такому ставленні помітні мазохізм і віктимність. Події 2014 року поставили українців перед необхідністю адекватних висновків, бо понад 80 відс. росіян, за даними найпристойніших соціологічних фондів Росії, підтримують напад своєї держави на західного сусіда й анексію Криму. Тобто понад 80 відс. російського народу об'єктивно є ворогами України та українців. Чи вистачить мужности й здорового глузду цей очевидний факт визнати? Визволитися з-під впливу мало не столітнього зомбування (що тривало навіть у незалежній Україні!) й подивитися правді у вічі...“.

Західна українська діаспора ніколи не мала ілюзій щодо Москви. Але це не довівна наша індульгенція – в умовах, коли смертельний ворог вже біля воріт України. Наші громади мусять знайти спосіб одним соборним голосом – скажімо, форумом головних редакторів україномовних газет, керівників усіх наших громадських, культурних, мистецьких, молодіжних, фінансових організацій від імені мільйонів американців українського походження закликати уряд і народ США виказати до України не просто співчуття, а реальну допомогу, котра гострим мечем відсіче невпинні зазіхання Москви на майбутнє нашої нації.

ІСТОРІЯ

Про походження імені „Козак Мамай“

Володимир Єфимов

Як багаторічний член Наукового товариства ім. Шевченка в Дніпропетровську, я спробував дослідити походження імені „Козак Мамай“. Про східну версію походження свідчить і звучання самого імені „Мамай“, і дещо з атрибутики на його художніх зображеннях, вельми поширених в українській народній творчості протягом останніх століть, з яких, за даними мистецтвознавця Лідії Яценко, збереглося понад 100 автентичних глибинно-народних зображень у стилі наївного примітивізму.

Слово „мамай“ у тюркських мовах, за словником Володимира Дала, означає „чудище, яким лякають дітей“ (зрозуміло, татарських чи інших східних народів). Під час і після татаро-монгольської навали, тобто десь починаючи з XIII ст., несподіваною появою абстрактного страхітливого завоювника „Мамає“ могли лякати і слов'янських дітей.

У сучасній монгольській мові збереглося лайливе слово „мам“ у значенні „чорт, диявол“. Про це можна дізнатися, відкривши „Монгольсько-руський словарь“, під редакцією А. Лувсандендева (Москва, 1957). Ознаку родового відмінку „ай“ можна бачити і в бурятській мові. Таким чином, для східних народів „мамай“ – це дещо надреальне, негативне, незрозуміле, чим можна навіть дітей лякати.

Саме таке трактування образу сприймає і художньо обігрує режисер фільму „Мамай“ Олесь Санін. Коли героїня фільму (напевно, кримська татарка) запитує героя-козака: хто він є, той, не знаючи їхньої мови, не може або ж не хоче чітко й однозначно самовизначитись і показує на широкий степ. В очах героїні розпач – її дитинча поруч – вона з острахом знизує плечима: „Мамай?“ З цього визначального епізоду ім'я козака й потрапило у назву фільму.

Здавалося б, усе стало на свої місця, але ж... Таке режисерське розуміння поняття „мамай“, на жаль, входить у суперечність з традиційним художнім образом козака, що спокійно сидить у холодку під деревом, схрестивши ноги, та попиває мед-горілочку, граючи на кобзі. Це мирний козак – він без зброї: рушниця висить десь на гілці, спис встромлено

у землю. Який же він „диявол“? Таким татарську дитину не злякаєш! Тож треба шукати інше Мамаєве коріння.

Читаємо у книжці Миколи Баскакова про російські прізвища тюркського походження (Москва, 1979) щодо можливості етимології імені Мамай від монгольського слова „мама“ (жіночі груди).

Саме у цій формі й треба, на мою думку, шукати розгадку імені.

Дитинча, яке ссе груди матінки, абсолютно беззахисне. Воно нездатне до активної дії, агресії. Козак Мамай – теж символ мирного споживання життя. Він нікому нічого поганого не робить і, як бачимо, робити щось лихе не має наміру.

З іншого боку, не варто штучно шукати в зображеннях козака пози медитації на кшталт „позитивної лотоса“ – саме у такий спосіб звикли сидіти тюркські народи, так зручніше їм, бо ж ноги короткі й кривуваті (тисячолітні ж бо вершники). Навчилися у них отак сидіти на землі й козаки, особливо якщо побували в турецькій неволі. Воно й зручніше, бо де знайдеш у степу лаву до столу? І біля багаття отак сидіти безпечніше – не тільки вуса й оселедець, а й сап'янці не обсмалиш.

Щодо кобзи в руках Мамає, варто згадати про ще один з символів-ознак української ментальності – кобзарів. Вони заробляли на життя у єдиний можливий для них спосіб – грали на кобзі та співали. Козак Мамай – зречий, має зброю, коня, ошатний, тож начебто не бідує. Усе він має, але ж байдикуює!

А тепер для контрасту покажемо пересічного українського селянина минувшини, хлібороба-гречкосія, який, заробляючи на життя тяжкою щоденною працею, завше мріяв про мить перепочинку, коли можна буде, як нині кажуть, розслабитися, тобто побайдикувати. До речі, і слово байдикувати походить від тюркського слова „бай“ – тобто пан. А пани ким були? Так, неробами! Селяни малювали свою мрію „Козаком Мамаєм“, саме козаком, героєм у очах гречкосія. Мамай, навоювавшись, дістав право на відпочинок.

Отже, час зробити підсумок: трактування образу Козака Мамає, що запропоноване у цій статті, відповідає на усі запитання і в семантичному, і в образотворчому аспектах.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

ТОЧКА ЗОРУ

Чому зволікають з ратифікацією?

Костянтин Янченко

Україна та дві інші суверенні держави – Молдова і Грузія – 27 червня підписали з Європейським союзом Угоду про асоціацію. Проте, як відомо, жоден міжнародний договір не набуває чинності, доки не відбудеться процедура ратифікації. Парламент Грузії ратифікував свою угоду з ЄС 18 липня, консолідувавши безпрецедентні 100 відс. голосів – договір підтримали всі 123 депутати, зареєстровані на засіданні. Парламент Молдови також засвідчив перед ЄС свою єдність – договір ратифікували буквально за три дні після його підписання в Брюсселі. При цьому Молдова не побоялася обіцяних митних санкцій з боку Росії, які не змусили себе довго чекати. Зокрема Міністерство економічного розвитку Росії в односторонньому порядку наклало мито на молдавські вина, м'ясо, зерно, плоди та овочі, а також цукор.

Український уряд, у свою чергу, ратифікувати згоду явно не квапиться. Ще 3 липня Президент Петро Порошенко доручив Міністерству закордонних справ „якнайшвидше підготувати й узгодити з ЄС плян ратифікації Угоди про асоціацію“, однак, на затвердження до парламенту договір не внесено й донині. Громадськість б'є на сполох, а тим часом на сайті прес-служби Президента читаємо, що „процес ратифікації Угоди про асоціацію та всеохоплюючу зону вільної торгівлі між Україною та Європейським союзом йде за графіком і має завершитися у вересні“.

І все було б добре, але європейські провідники виявляють занепокоєння. Надзвичайний і Повноважний Посол Франції в Україні Ален Ремі на зустрічі з Літньою школою журналістики газети „День“ заявив: „Європарламент, а також країни-члени ЄС чекають від України якнайшвидшої ратифікації Угоди про асоціацію. Ми вже втратили багато часу, та якщо ратифікація не відбудеться до кінця вересня, євроспільнота буде вкрай здивована“. Тож чи насправду процедура ратифікації йде за графіком і чи не прогавають українці чергового шансу досягти успіху в євроінтеграційних процесах?

Загалом питання ратифікації Угоди стало для багатьох можливо-владців яблуком розбрату. В українському політикумі умовно виокремилися два табори: перший від початку прагнув негайної ратифікації, другий – пропонував відтермінувати процедуру до вересня, послаючись на час, який ЄС виділив Україні для впорядкування юридичних норм і детального вивчення всіх положень Угоди. До того ж поборники якнайшвидшої ратифікації вважають, що старий парламент, який і голосуватиме за це рішення, знає Угоду так добре, як жодний інший міжнародний документ, адже для зриву її підписання у Вільнюсі ледве не всією Верховною Радою в документі вишукували недоліки.

Як повідомляли раніше представники Міністерства юстиції, „усі заходи, необхідні для ратифікації, уже прийнято. Тепер треба, щоб Міністерство закордонних справ (МЗС) внесло пропозицію на ратифікацію Президентом Украї-

ни“. У свою чергу, МЗС уже також виконало необхідний обсяг робіт і, за словами Міністра закордонних справ Павла Клімкіна, „ратифікація Угоди – це справа тижнів, пакет документів готовий, і ми не будемо затягувати процес“.

Хай там як, але останнє слово щодо винесення на голосування питання про ратифікацію Угоди – за Президентом П. Порошенком, і за президентською риторикою останніх тижнів добре видно: упевненої відповіді щодо термінів ратифікації Угоди голова держави покищо не має. Результатом вагання став факт, що три європейські держави, по суті, випередили Україну в питанні її цивілізаційного вибору: Угоду про асоціацію України з ЄС уже ратифікували парламенти Румунії, Литви та Латвії.

З певним скепсисом на адресу тих, хто бачить сенс не квапитися з ратифікацією, виступає заступник голови партії „Батьківщина“ Григорій Немирів. На його думку, чекаючи, доки Угоду ратифікує Європарламент, а також інші країни-члени ЄС, не слід. Мовляв, по-перше, це викликає в євроспільноті сумніви щодо бажання українського уряду поставити крапки над „і“, а по-друге, одностороння ратифікація Угоди Україною вже передбачає зняття великої кількості мит і безперешкодний експорт.

Також для усіх політиків актуальним залишається питання війни на сході. Для деяких це навіть є приводом запліщити наразі очі на процес ратифікації Угоди, проте політолог Любомира Мандзій у коментарі для „Дня“ зауважила: „Завершення війни та ратифікація Угоди – це процеси, які мають іти паралельно, одне іншому не завадить. Більше того, я маю впевненість, що зараз для ратифікації Угоди найбільш сприятливі умови. Скоро парламентські вибори, а отже, питання ратифікації наразі – це іміджевий аспект. Якщо хтось з українських політичних сил зацікавлений у тому, щоб зірвати ратифікацію, їм це потім обов'язково пригадають під час виборів, адже уряд і Президент дали слово українському народу. Тяганина ж відбувається через те, що в нашій політичній системі занадто велика бюрократична надбудова. Як на мене, не вистачає „грузинських реформ“, які б зменшили чиновницький апарат – тоді б усі зміни провадилися швидше“.

Окрім цього, парламентарі європейських країн, передусім Німеччини та Франції, уже традиційно прислухаються під час переговорів до позиції Російської Федерації. Президент Литви Даля Грібаускайте такі настрої в Європарламенті напівжартівливо назвала „вірусом містралізації“. І справді, одразу після підписання Угоди було ініційовано тристоронні консультації „Україна–Єврокомісія–Росія“. Результатом стало формальне продовження цих переговорів до 12 вересня – до цього часу ратифікацію Угоди на порядок денний не винесуть. На додачу, переговори генерували низку абсурдних заявкоментарів з боку Росії, які Німеччина та Франція сприймають цілком серйозно.

Зокрема Міністер економічного розвитку Російської Федера-

ції Олексій Улюкаєв звернувся до Міністра закордонних справ України П. Клімкіна з проханням „відкласти набуття чинності Угоди між Україною та ЄС до вивчення ризикових зон, які стосуються процедури імплементації Угоди“. Суспільного резонансу набула також вимога радника президента РФ Сергія Глазьева „виключити Донбас з Угоди з Україною“.

Тобто, позиція Європарламенту виглядає як мінімум суперечливою: з одного боку, українську владу закликають форсувати процедуру ратифікації, аби приступити до імплементації Угоди, з іншого – ініціюють переговори з країною, яка в принципі робить усе, аби зірвати євроінтеграційні процеси в Україні.

З цього приводу історик і політолог Олександр Палій зазначає: „Зараз велику роль відіграє складність українських стосунків з ЄС. Євроспільнота запровадила тристоронні консультації, аби зняти частину застережень Росії, інакше виникли б ще додаткові економічні та політичні конфлікти. Лише до листопада для України діє так званий Режим найбільшого сприяння, який оптимізує процеси, пов'язані з ратифікацією, тому це питання на часі. Головне, що всі репліки Росії стосуються виключно імплементації, у тексті Угоди вони не здатні змінити жодного положення“.

Окрім „російського чинни-

ка“, у питанні ратифікації Угоди велику роль відіграє й економічний. На цьому аспекті в коментарях ЗМІ наголошує заступник голови Адміністрації Президента Валерій Чалий: „Сьогодні експорт іде в Європу вільно. Якщо ми зараз ратифікуємо Угоду, то вона входить в дію таким чином, що ми втрачаємо два місяці дуже вигідного режиму, це 560 млн. грн., які надходять нам за програмою європейських пільг. Така сума в умовах урядової кризи важлива для України, адже це 100 тис. бронешитів п'ятого рівня захисту або півтори тисячі тепловізорів“, – зазначає В. Чалий.

Проте в коментарі для „Дня“ політолог Олександра Сорокопуд висловила думку, що будь-які зволікання не є економічно вигідними для України, натомість своєчасна ратифікація Угоди – серйозний удар по російській економіці: „Україна виходить зі сфери впливу пострадянського бльоку держав і задає координати для пакета європейських реформ. Коли Угода про асоціацію набуде чинності, це стане „точкою неповернення“. Тут аналогії з Молдовою чи Грузією не зовсім доречні, адже Україна – єдина держава, реформи в якій мають вплив на політичну систему Росії, тож ціна для Росії зовсім інша“.

(„День“)

Костянтин Янченко – політичний експерт, Київ.

Україні потрібна військова допомога

Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) з задоволенням сприйняв повідомлення Адміністрації Президента США Барака Обами від 29 липня, згідно якого Сполучені Штати Америки вводять додаткові санкції відносно Росії, щоб тим самим зробити натиск на Президента Росії Володимира Путіна, аби він закінчив свою підтримку терористів у східній Україні. Ми з задоволенням сприймаємо цей знак підтримки, вираженої урядом США, зокрема Конгресом США, і додатково закликаємо США згуртувати наших європейських союзників у введенні санкцій щодо наступних секторів російської економіки: доставки нафти, газу та технології, банківських і фінансових справ та продажу зброї.

Ми одногослоно підтримуємо осудження з боку Сполучених Штатів російського вторгнення до суверенної території України та безперервного озброєння терористів у східній Україні. Крім того, ми віримо, що США, як світовий провідник, впливатиме на своїх європейських союзників, щоб вони зміцнили їхнє рішення у засудженні Росії щодо продовження незмінної підтримки терористів.

Українсько-американська громада вдячна урядові США за докладені зусилля на сьогоднішній день, але ми усе ж шукаємо

продовження підтримки з боку США для досягнення суверенітету і територіальної цілісності України.

Хоча УККА підтримує останні санкції, ми вважаємо, що військова підтримка з боку США має першорядне значення для успішного захисту України щодо подолання російської агресії. Ми також вважаємо, що в інтересах США і НАТО є негайне придушення російської агресії на європейському континенті.

Поняття вільної європейської безпеки в цілому повинно бути одним з основних питань на майбутньому саміті НАТО в Вейлсі, а також серйозним діалогом про ефективну співпрацю з Україною та іншими країнами, що стикаються з реаліями російської агресії.

У цей критичний момент в стратегічному партнерстві з Україною, УККА знову закликає до безпосередньої військової допомоги США, зокрема обладнанням зв'язку і оборонними озброєннями, необхідними для допомоги Україні, щоб захистити й себе від спонзорованих Росією терористів. Ми закликаємо США визнати, що Україна, яка не входить в НАТО, повинна мати різноманітні військові переваги і привілеї, які в іншому разі не надаються країнам, що не входять до НАТО.

УККА,
Нью-Йорк, 1 серпня

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулася відкрита лекція д-ра Софії Федина

Діана Гованська-Рейлі

ПАСЕЙК, Нью-Джерзі. – 9 липня відбулася відкрита лекція голови Світової федерації українських лемківських об'єднань д-ра Софії Федина на теми „Україна після Майдану” і „Лемківщина у світовому контексті”. Презентація була проведена у рамках нової серії „Lemko Coffee Talk”, яку вже традиційно організовує Організація Оборони Лемківщини. Софія Федина, доцент кафедри міжнародних взаємин і дипломатичної служби Львівського національного університету ім. Івана Франка, політолог, а водночас відома співачка, брала активну роль в протестах на Майдані у Львові.

Вона повідомила, що найпершими і найбільш явними причинами Майдану були відмова уряду від євроінтеграційного курсу, побиття студентів 30 листопада 2013 року і розгін Майдану в ніч з 10 на 11 грудня того ж року. Це був початок. Але тоді вийшли на Майдан лише студенти. Дорослі все ще були розчаровані. Після побиття студентів на Майдан вийшли батьки, готові захищати своїх дітей.

Це був лише сірник, який запалив Майдан, сказала С. Федина. До справжніх причин слід віднести надвисокий рівень корупції, різкий економічний спад, низький рівень соціального забезпечення, контролю систем життєдіяльності держави кримінальними структурами, знищення малого і середнього підприємництва, а також ідеологічні питання, зокрема переписування української історії і викоренення всього українського.

С. Федина сказала, що на Майдан повстав не тільки проти Віктора Януковича, а також як протест про-

Юлія Вислоцька, Софія Федина і Марко Гованський під час прийняття, де спонсором була „Самопоміч” з Нью-Джерзі.

ти бездіяльності опозиції, котра не зробила нічого, щоб змінити ситуацію в державі, ствердила доповідачка. Майданівці створили величезні мережі активістів, зокрема Самооборону, Варту, Дорожню контролю. Можливо, це нова модель розбудови громадянського суспільства.

На Майдані народилося молоде покоління, яке матиме інакшу ментальність. І це дуже важливо тому, що багато-хто чекає, що хтось прийде і вирішить всі проблеми. Майдан – це символ активності, небадужості і контролю.

Майдан мав три великі втрати: „Небесну сотню”, до якої щодня долучаються військові, гинуть в обороні України, а також сотні поранених і калік. Найголовніша втрата – час, втрачений в той момент,

коли не було дієвого керівництва, щоб швидко зробити докорінні зміни, С. Федина підкреслила.

Ще одна велика втрата часу в тому, що Майдан не змусив Верховну Раду прийняти життєво необхідні рішення для зміни системи влади. Висновок однозначний – треба роз-

пустити Верховну Раду, а це не так просто, бо треба призначити вибори. А на сході України війна, отже, багато людей не зможуть голосувати. Тобто, Верховна Рада перед мала б змінити виборче законодавство, внести зміни до бюджету для підтримки війська та антитерористичної операції.

Триває війна з Росією. Через кордон переходять величезні вантажівки зі зброєю. Україну втрачає туристів. Влада повинна підтвердити статус України, як держави мирної, стабільної і демократичної, яка зможе забезпечити мир не тільки своїм громадянам, але й приїжджим.

С. Федина закінчила презентацію кажучи: Лемки дуже розпорошені по світу. У нас є своя Лемківщина, культура, звичаї, але так само й історія, яка об'єднує усіх українців, незважаючи на спроби політиків нас розділити. Старші лемки стоять на позиціях, що Лемківщина є тільки на етнічних землях. Але оскільки багато-хто не може повернутися на Лемківщину, то чи це означає, що вони перестають бути лемками? Кожен має творити свою Лемківщину навколо себе, розбудовувати лемківську культуру і традицію, тим самим збагачуючи свою країну.

Українці Тексасу приєдналися до УККА

НЮ-ЙОРК. – Крайова езекутива Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) з приємністю повідомляє, що Українсько-Американське Товариство Тексасу (УАТТ) стало дійсним членом УККА.

Згідно зі статутом УККА, організації можуть стати членами УККА, якщо вони підтримують глибоку відданість українському народові і дотримуються принципів УККА. Всі заяви на членство розглядаються Комісією членства УККА, яка покликана Крайовою радою УККА та уповноваже-

на перевірити, чи всі вимоги щодо членства задовільні. Після розгляду всіх відповідних документів, представлених УАТТ комісія рекомендувала Крайовій раді УККА прийняти УАТТ в членство УККА. Таким чином, на останньому засіданні Крайової ради її члени одноголосно проголосували за включення УАТТ в свої ряди. УККА вітає УАТТ і його голову Христину Геремеш, як представника до Крайової ради УККА, та висловлює надію на плідну і продуктивну співпрацю.

УККА

50th Anniversary Banquet

Septmeber 27, 2014 - 6:00 pm

Reception to be held at
301 Palisade Ave., Yonkers, NY

\$40 per member, \$50 non-members

For reservations call Anna Kocur at 914-220-4900 by August 29th.

Святкуватиме

50-літній Ювілей бенкетом

у домі СУМу за адресою 301 Palisade Ave, Yonkers, NY

у суботу 27 вересня 2014 р. о 6-й год. веч.

Вступ: \$40 – для членів, \$50 – для всіх інших.

Кількість місць обмежена. Просимо дати відповідь до 29 серпня 2014 р. п. Анні Кокур за телефоном 914-220-4900.

РІДНІЙ ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА,
м. ПАСЕЙК, НЮ-ДЖЕРЗІ

ПОТРІБНІ

НА РОБОТУ

КВАЛІФІКОВАНІ ВЧИТЕЛІ.

ПРОХАННЯ ЗГОЛОШУВАТИСЬ ПО

ТЕЛ. 201-562-3312

Е-ПОШТА tetyanafedak@yahoo.com

Шановні дописувачі!

Просимо до надісланих електронною поштою до редакції статей та вісток додавати Ваші ім'я та прізвище, адресу, число телефону, службову чи громадську посаду.

„Вовча тропа” розпочала таборний сезон

Урочисте відкриття таборів на оселі „Вовча тропа”. (Фото: Марія Стефурак)

Піднесення прапора на відкритті.

Наталка Фірко

ІСТ-ЧЕТГЕМ, Нью-Йорк. – Пластова оселя „Вовча тропа” розпочала таборний сезон 5 липня. Табориви, виховники, батьки та гості зібралися на спортивній площі на офіційне відкриття.

Писар Ляриса Оприско-Попель оголосила клич, переданий Крайовою Пластовою Старшиною (КПС): „Раз добром нагріте серце вік не прохолоне”. Вона додала: „Український поет Тарас Шевченко написав ці слова, і хоча вони були написані понад 150 років тому, ми бачимо і чуємо, що ці слова далі лунають в душі. Наші брати і сестри стояли на Майдані, об'єднані гарячими серцями, і ніколи не втрачали надії. Так само ми, пластуни-табориви, з'єднані сьогодні. Ми велика пластова родина з серцями, наповненими вірою, яка вік не прохолоне. Слава Україні!”

Усі присутні хвилиною мовчанки віддали пошану „Небесній сотні”, яка героїчно загинула на Майдані, та тим, які нині віддають життя за єдність та суверенність України.

На відкритті були присутні всі члени Округової таборової комісії (ОТК) „Вовчої тропи”, члени КПС: Крайовий комендант таборів Туня Білик-Шатинська і рефе-

рент юнацького вишколу Адя Книгницька, член Головної Пластової Булави, Головний булавний Уладу пластового юнацтва та бунчужний свята Іван Спринь з України, який таборує на „Вовчій тропі” вже друге літо.

Всіх таборовиків на оселі 282. Провід таборів: у таборі новачок – комендантка Оленка Олесницька, бунчужна Гануся Грабовська, писар Оксана Крамарчук; у таборі новаків – комендант Андрій Лазірко, бунчужний Андрій Тарасюк, писар Андрій Шатинський; у таборі юначок – комендантка Христина Темницька, бунчужна Катя Мулик, писар Калина Івасиків; у таборі юнаків – комендант Андрій Зварич, бунчужний Олесь Пілецький, писар І. Спринь.

20 липня відбулося святкування 20-ліття початкового табору. Курінь „Спартанки” провадить цим табором вже 20 років. Початковий табір – спеціалізований, однотижневий табір для наймолодших новаків та новачок.

Метою табору є полегшити перехід до тритижневого пластового табору, навчити дітей самозарядності. Цей табір – для дітей віком від шести до семи років, у ньому говорять українською мовою.

Голова ОТК Дарка Темницька

подякувала щедрим фундаторам оселі, а особливо Кредитівці „Самопоміч” в Нью-Йорку яка пожертувала 35 тис. дол. на розбудову кухні, Пластовій фундації в Нью-Йорку за 20 тис. дол. на розбудову кухні, Народному дому в Пасейку, Нью-Джерзі, за 5,000 дол. на наприви в каплиці, а також куреневі „Чортополохи” за надзвичайну щирю пожертву 14 тис. дол. на потреби таборовиків. Цьогорічні наприви включали нову добудівку до кухні на збереження харчів, новий дах кухні та їдальні, нові підлоги в буфеті та шпиталику,

нові крісла в буфеті, таборі юначок, відновлені столи в їдальні та інше.

Від 1953 року пластуни з різних сторін Америки таборують на цій оселі. Серед чудової природи та між своїми друзями вони мають нагоду збагатити своє пластове знання та взаємини з однолітками. „Вовча тропа” – найбільша пластова оселя у США і, на думку багатьох таборовиків, найбільш мальовнича. Більше інформації про „Вовчу тропу” можна знайти на інтернетній сторінці www.vovchatropa.org.

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА

м. ПАССЕЙК, НЬЮ-ДЖЕРЗІ

проводить набір учнів на 2014-2015 н.р.

Запрошуємо дітей віком від 4-16 років.
Заняття проводять кваліфіковані вчителі.
Навчання починається 6 вересня.

КОНТАКТУЙТЕ-ми завжди раді вас чути:

tetyanafedak@yahoo.com

У нас завжди знайдеться цікава інформація для вас.

ФЕСТИВАЛЬ
у 23-ю річницю незалежності України

НЕДІЛЯ, 24-ого СЕРПНЯ
ПОЧАТОК: 12-ма ГОД. ПОПОЛ.

"TRYZUB" UKRAINIAN - AMERICAN SPORT CENTER
County Line & Lower State Roads ~ Horsham, PA
(267) 664-3857
www.tryzub.org

Ансамбль ІСКРА (Whippany, NJ)

Ансамбль ВОЛОШКИ (Philadelphia)

Іннеса (Lviv, Ukraine)

„VOX ЕТНІКА” (New York City)

12:00 - 1:30 Музика й Танці - Ансамбль "Карпати"
1:30 - 4:30 Головна Програма на Сцені

Спонзор:
 UKRFCU (Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union)
 Мистецькі вироби – Базар
 Смачні страви і напитки
 Розваги для дітей
 4:30 – Забава: Оркестра Vox Ethnika

ВСТУП: \$15.00; Студенти: \$10; Діти до 14 років – безплатно

Фестиваль „Мамай об'єднує Україну“ відбувся у Дніпродзержинську

Володимир Єфимов

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК. – 6 червня в Музеї історії Дніпродзержинська відкрився VII Всеукраїнський історико-культурологічний фестиваль „Мамай-фест“, присвячений 200-річчю з дня народження Тараса Шевченка. Програмою була передбачена мистецька акція „Мамай об'єднує Україну“ за участі Національної спілки художників України: кожна область України представила власну інтерпретацію народної картини „Козак Мамай“, і всі разом вони умовно склали мапу України.

У програмі фестивалю були „круглий стіл“ на тему „Українське козацтво в етнокультурному просторі Придніпровської України“, художня виставка „Україна у знаках і символах“, персональна виставка Андрія Пушкарьова „Тільки для „бандерівців“, концертні виступи Тараса Компаніченка та гурту „Вертеп“ з програмою „Шевченко молодий“, вечори сучасного українського кіно та пое-

На фестивалі „Мамай-фест“ зустрілися художники (зліва): Олександр Чегорка і Андрій Пушкарьов, поет Сергій Злючий. (Фото: Володимир Єфимов)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРОЕКТ

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготується до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему „Українське Різдво“ для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – діти у віці від 6 до 12 років (група 1) і діти у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдва. Кожен вибраний твір, картка будуть ідентифіковані іменем, віком та адресою художника.

Щороку понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
 - ДРУКОВАНО: ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друкуються на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.
5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.
6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.
7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонорару, (2) та мистець відмовляється від права друку.
8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 30-го жовтня 2014 р.
9. Твори приймаємо до 13 жовтня, 2014 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Присимо надслати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10 W., Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.
10. Рішення суддів є остаточним.
11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ
12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____
 ДРУКОВАНО В УКРАЇНСЬКІ МОВІ

NAME: _____
 PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

зії, виставка-продаж декоративно-прикладного мистецтва, інші культурно-розважальні заходи.

Фестиваль відвідали не лише мешканці Дніпродзержинська, Дніпропетровська та області, але й гості з Європи, закордонні українці.

Перед входом до музею з 2010 року стоїть скульптура „Кам'янський Мамай“, яку створили скульптори В'ячеслав Гутиря з Краматорська та видатний скульптор вірменського походження Гарнік Хачатрян, який вже 30 років живе і працює у Дніпродзержинську. Саме він, Заслужений художник України, створив монументальний бронзовий пам'ятник Т. Шевченку, що встановлений у Дніпродзержинську.

На фестивалі були представлені сотні різноманітних зображень „Козака Мамай“, як у традиційно-народному стилі, так і в модерні твори художників Олександра Чегорки, Юрія Кучеренка, Наталі Злючої, Олександра Жолудя (скульптура) та великої низки „Мамаїв“ на мапі „Мамай об'єднує Україну“.

А. Пушкарьова з Дніпропетровська у своїй творчості поєднує витинанку та графіку, тому його роботи особливі та унікальні. Головні теми – козацтво, Трипілля, язичництво та православ'я. У кількох творах мистець зобразив воєнне протистояння між Україною і Росією. Художник закликає до миру і справжнього братства народів.

Андрій Пушкарьов. „Козак Мамай“. Витинанка.

АРХЕОЛОГІЯ БАТУРИНА ЩЕ ДАЛЕКА ДО ВИЧЕРПАННЯ

Д-р Володимир Мезенцев
(Спеціально для „Свободи“)

У серпні минулого року українські та канадські археологи й історики провели щорічні розкопки у місті Батурині на Чернігівщині. Цей проект та публікацію його результатів спонзорували Програма дослідження східної України ім. Ковальських при Канадському інституті українських студій (КІУС), Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, Понтифікальний інститут середньовічних студій (ПІСС) Торонтського університету та Дослідний інститут „Україніка“ у Торонто. Батуринський проект очолює видатний дослідник Гетьманщини, попередній директор КІУС, професор Зенон Когут. Чернігівська обласна державна адміністрація надала субсидію на розкопки у Батурині.

Найщедрішими благодійниками історико-археологічного вивчення цього міста є св. п. поетеса Володимира Василичин та її чоловік, мистець Роман Василичин з Філадельфії. У 2013-2014 року дослідження Батурина підтримали дотаціями Фонд катедр українознавства при Гарвардському університеті (директор д-р Роман Процик), Український історико-просвітній центр при Українській православній церкві в США у Бавнд-Бруці, Нью-Джерзі (директорка Наталя Гончаренко), Крайова управа Ліги українців Канади (голова Орест Стеців), Крайова управа Ліги українців Канади (голова Адріяна Буйняк-Вилсон), Ліга українок Канади (Відділ Торонто, голова Галина Винник), Союз українок Канади (Відділ ім.

Відбудовані укріплення цитаделі фортеці Батурина з церквою св. Воскресіння та первинними гетьманськими резиденцією і скарбницею XVII ст. Фото з повітря Сергія Чиніна. Батуринський Національний заповідник.

св. княгині Ольги, голова Віра Мельник), Фондація Кредитової спілки „Будучність“ (екзекутивна директорка Г. Винник та менеджерка Христина Бідяк), Фондація „Прометей“ (голова Марія Шкамбара), Фондація ім. Олега Ольжича в Канаді (голова Марія Підкович), Українська кредитова спілка (головний

управитель Тарас Підзамецький), ресторан „Золотий Лев“ (власниця Анна Кісіль) та аптека „St. Barbara's Pharmacy Ltd.“ (власники Омелян і Зеня Хабурські) у Торонто.

У розкопках Батурина 2013 року брало участь близько 70 студентів і науковців з університетів та музеїв Чернігова, Глухова, Сум і Наці-

онального університету „Кієво-Могилянська академія“. Керівниками Батуринської експедиції є археологи Юрій Ситий та д-р Вячеслав Скороход (Чернігівський університет), а її канадським співкерівником і координатором цього проєк-

(Продовження на стор. 16)

БУДЬТЕ ПІДГОТОВЛЕНИМИ

Постійне страхування життя*
захищає Вас протягом цілого життя,
забезпечуючи зростання грошової вартості
поліси, а у випадку її завершення
виплачує її повну суму.

Звертайтеся до нас!

Продажі – 888-538-2833
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

* Наявні не в усіх штатах.

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

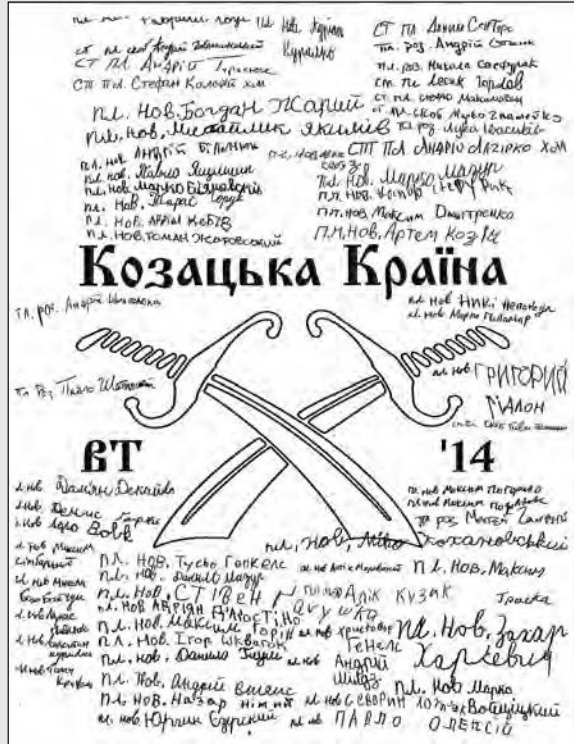
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Привіти з пластових таборів

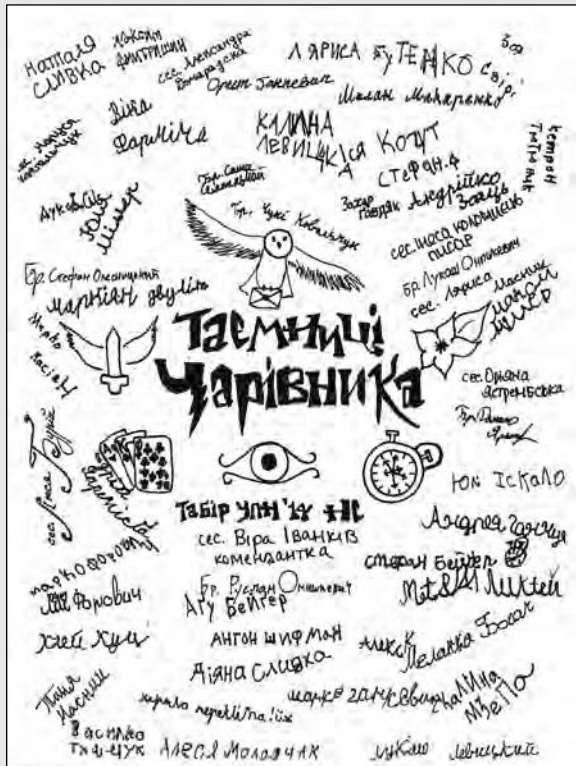
Табір новачок «Жвіти України, це ми!» („Вовча тропи“).

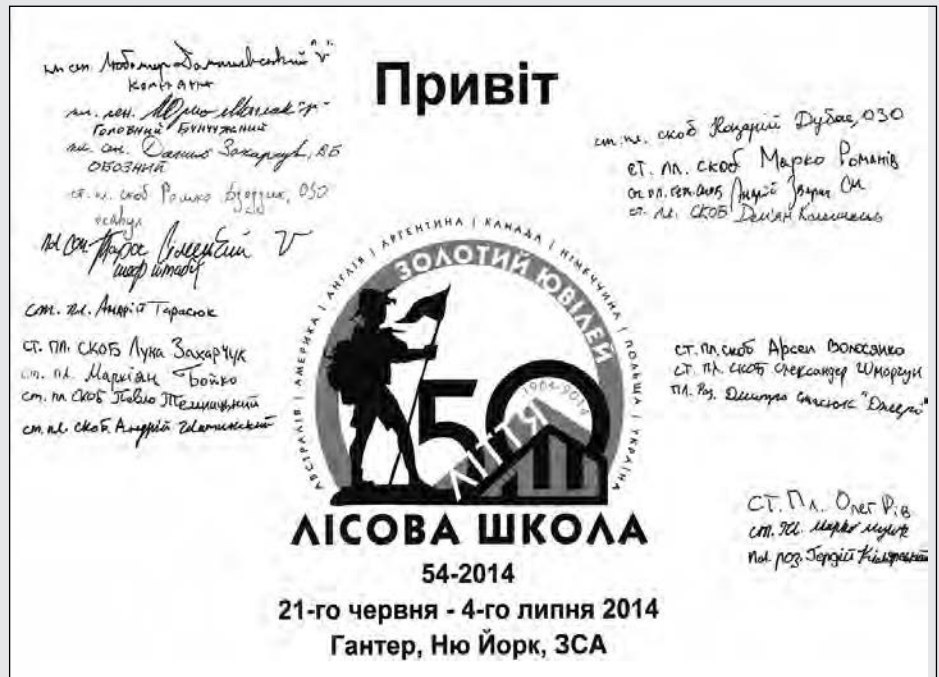
Табір новаків „Козацька країна“ („Вовча тропи“).

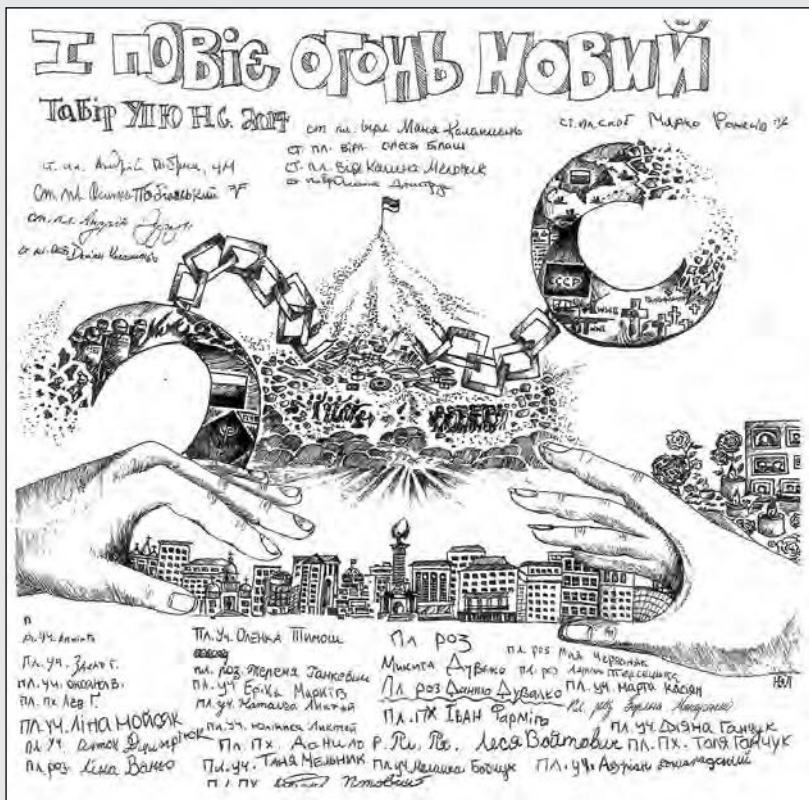
Табір юнаків „Мандрівка без кінця“ („Вовча тропи“).

Табір юначок „Таємниці чарівника“ („Новий Сокіл“).

Лісова школа 54-2014 (Гантер, Нью-Йорк).

Табір юнаків „І повіє огонь новий“ („Новий Сокіл“).

Табір юначок „Єдність то сила“ („Вовча тропи“).

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

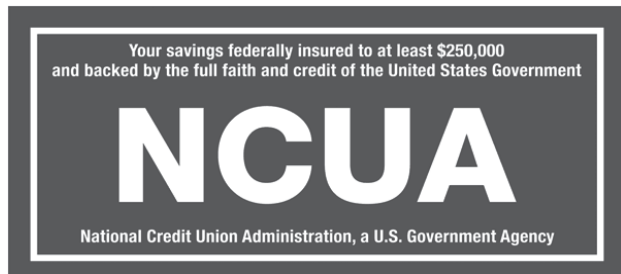
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

Четверта російсько-...

(Закінчення зі стор. 2)

реднього статусу? Швидше дру-ге. Чи новітня Росія визнала злочини Радянського Союзу, чи відмежувалась від них? Ні. Згадаймо хоча б Голодомор в Україні. „Нічого не було“ – слова її президента. Чи в Росії є багатопартійна система, чи монополює править одна сила, яку за Дж. Орвелом можна назвати „Партією“? Чи Росія вже відмовилась від „новоязу“ радянських часів? Ні! Біле – це чорне, а чорне – це біле. Ми всі маємо можливість оцінити діяльність російських засобів масової інформації, особливо в останні місяці, під час четвертої російсько-української війни.

Український народ генетично не схильний до тоталітаризму. Йому притаманний невгамовний потяг до волі, до свободи – аж до анархії. Але для чого нам „новояз“? Чому російський спецназ у Криму ми називали „зеленими чоловічками“? Чому ми називаємо сепаратистами людей, які виступають з зброєю в руках за приєднання східної України до Росії? Адекватним є не термін „сепаратист“, а „загарбник“. Ці формування озброєні сучасною російською зброєю і не тільки постачаються, а і фінансуються з різних джерел на території Росії. Це російська армія вторгнення, яка за сприятливих політичних умов може швидко досягти потрібної чисельності для виконання будь-яких завдань щодо України.

Чому ми говоримо про війну з

бандитами і терористами? Ми ведемо війну з Росією, з її армією вторгнення, з її громадянами, хоча часто вони мають і українські пашпорти. Навіть якби Росія, як держава, не мала жодного стосунку до цієї війни, все одно ця війна є російсько-українською.

Виникає декілька запитань. Чому Луганська і Донецька області? Тому, що це області з максимальною концентрацією етнічних росіян або тих, хто вважає себе етнічними росіянами на території України. Тому, що, одночасно, це області з найвищою кримінальною активністю населення. Тому що, маючи у прикордонних з Росією регіонах можливість вибору між українськими засобами масової інформації і російськими, етнічні росіяни обирають, звичайно, російські, і найбільш провокативні з них. Тому що на світ вони дивляться московськими очима. Тому що вони так і не стали громадянами України, хоча, формально, мають українські пашпорти.

На кого робить основну ставку Кремль для поповнення своєї армії вторгнення? Це та частина етнічних росіян, що в глибині душі вважають себе окупантами, безумовно, не називаючи себе так явно. Чим вирізняється окупант від решти громадян держави? Він зневажає мову корінного народу, зневажає його культуру, історію, його героїв, всі його досягнення, чинну владу, якщо вона є національною, а не окупаційною.

Ще в середині 1990-их років я

тати соціологічних опитувань в Росії і Україні. За ними 70 відс. росіян негативно сприймали Україну, і лише 30 відс. українців негативно сприймали Росію. Ще тоді я казав своїм однопартійцям-рухівцям, що Росія вже готова до війни з Україною, але Україна ще не готова до війни з Росією. Наступний мій висновок на тлі такої безрадичної ситуації був: війна між Росією і Україною – це питання часу, причому Україна до неї буде неготова з будь-якого боку. Так і сталося весною 2014 року.

Щира українська душа не бачить різниці між словом і ділом. Для неї слово і є дія. Російська ментальність цілком відмінна від української. Для російської душі слово не має жодного стосунку до діла. Найвидатніший канцлер Німеччини, Бісмарк, наприкінці XIX ст. сказав, що будь-який договір з Росією не вартий паперу, на якому він написаний. Чомусь українцям було потрібно майже 150 років, щоб весною 2014 року черговий раз у цьому переконатись.

Тепер триває четверта російсько-українська війна. Що змінилось у наших шансах на перемогу? Кардинально змінилась зовнішньополітична ситуація для України. Тепер у світі є розуміння, що Російська імперія, як би вона не називала себе, становить загрозу для всієї Західної цивілізації.

Що нам робити? Не очікувати, що за кілька тижнів війна на сході України припиниться. Навіть, якщо ми здолаємо військовий опір на сході, що цілком реально, у

короткий термін, військова загроза з боку Росії і далі буде підсилюватись. Жодними перемовинами з Росією цього не змінити. Жодні домовленості з нею нічого не варті. Реальністю є той факт, що Росія є імперією азійського зразка, подібною до імперії Чингізхана, з тими самим внутрішніми імпульсами до захоплення якомога більших територій.

В часи Богдана Хмельницького, коли наші стосунки з Московією ще тільки починались, українців на наших землях було 11 млн., а московитів на їх землях – лише 10 млн. Тепер, внаслідок 350-літньої взаємодії двох етносів, що носила далеко не братній характер, московитів-росіян на їх землях утричі більше, ніж українців на українських землях...

Крок за кроком Україна має перетворюватись у військовий табір, у потужну військову, економічну і політичну силу. Нам властиве генетичне прагнення до демократії – влади народу. І нарешті, слід пам'ятати заповіді наших геніальних провидців, зокрема ці слова Юрія Липи: „Не може бути й мови про компроміс щодо сучасної російської державності. Єдиним рятунком для існування російської державності є цілковите знищення російської великодержавності. Вільна Україна буде не після звільнення Києва, а після знищення Москви, як столиці російської наддержави“.

Валерій Швець – доктор технічних наук, професор, Одеса.

Компроміси можливі...

(Закінчення зі стор. 1)

зу П. Порошенка – відомий львівський телеведучий Остап Дроздов, який у своїх програмах закликає не лише до бойкоту мобілізації, але й договорився до абсурдної поради віддати Росії Донецьк і Луганськ – іншими словами, полегшити Володимирові Путінові шлях на центральну і західну Україну.

Подібна передержаність преси супроводжує майже кожен крок київської влади, викликаючи недоречно враження, що ніхто в уряді нічого доброго не робить, всі тільки дбають про особисті інтереси і про власне збагачення. Зокрема засоби масової інформації, змагаючись у сенсаційності, перебільшують суперечності між парламентом і урядом, між президентом і прем'єром.

А з цим, як свідчать останні події, не так все зле. На закритому засіданні Верховної Ради 31 червня депутати, нагадаймо – вже без коаліції, проголосували проти відставки Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка і за запропоновані ним зміни до бюджету-2014 і Податкового кодексу. Виступаючи перед депутатами, Президент П. Порошенко нагадав, що Україна тепер щодня витрачає на війну з терористами 70 млн. грн. і що ухвалені зміни дозволять запевнити фінансування української армії і відбудову знищеного війною сходу.

Окремим рішенням того ж дня Верховна Рада зменшила обсяг

платень для народних депутатів – з 17 тис. грн. на місяць до 6.500 грн. Зекономлені фонди також підуть на посилення армії і відбудову визволених від терористів територій.

Певне позитивне значення для зменшення бюджетних видатків матиме згода Президента, голови Верховної Ради, прем'єра і голів депутатських груп та фракцій обмежити виборчу кампанію до позачергових парламентських виборів 45 днями – замість колишніх 60 днів.

Складне питання української газо-транспортної системи (ГТС) не вдалося розв'язати на цьому засіданні. Депутати ще будуть його вивчати. „Свободівці“ залишаються непримиренними противниками передання ГТС в управління чужинцям, навіть якщо це будуть європейці. Є сподівання на те, що А. Яценюк уміє переконувати своїх опонентів. На прес-конференції після засідання в парламенті він висловив віру, що закон про реформування ГТС буде ухвалений ще теперішнім складом Верховної Ради, „і Росія не отримає у власність українську ГТС, з американськими та європейськими партнерами ми відбудуємо енергетичну карту світу“.

„Сьогоднішні рішення, які депутати не змогли ухвалити на попередньому засіданні, дають можливість країні впевнено виходити з військової, політичної й економічної кризи“, – підсумував той парламентський день голова депутатської фракції від партії „Батьків-

щина“ Сергій Соболев.

Та була б дивною відсутність інших поглядів і оцінок. Наприклад, депутат і голова партії „Громадянська позиція“ Анатолій Гриценко вважає, що цього разу депутати голосували за подані урядом законопроекти тільки тому, що „уряд пішов на змову з олігархами“.

„Змова“ – це також явне перебільшення. З приводу Податкового кодексу мав місце компроміс і, як виглядає, – з тих, у яких кожна сторона щось втрачає і щось виграє. Предмет цього компромісу – законопроект про оподаткування виробників так званого „альтернативного палива“, конкретно – бензини з додаванням біоетанолу, чим займається компанія впливового олігарха (він же успішний голова Дніпропетровської обласної держадміністрації) Ігоря Коломойського. У проекті, відхиленому депутатами 24 липня, пропонувався податок 139 євро за тонну „альтернативної бензини“, у схваленому 31 липня проекті податок зменшено до 99 євро за тонну. А хіба, в умовах війни на українському сході, з олігархами, зокрема й особливо з І. Коломойським, треба говорити мовою сили, а не мовою вигідних для обох сторін компромісів?

Деякі з позитивно мислячих політологів припускають ще й такий компроміс: у цій передвиборній кампанії, що вже почалася, можуть не опонувати один одному, на шкоду собі й Україні, а об'єднати сили Президент П. Порошенко і Прем'єр-міністр А. Яценюк. Похвальний був би комп-

роміс!

Але, певна річ, є в Україні й такі життєві сфери, де жодні компроміси неможливі.

31 липня у Мінську, столиці Білорусі, почалися, з ініціативи Президента П. Порошенка, засідання тристоронньої контактної групи з пошуку способів і засобів врегулювання ситуації на сході України. У них беруть участь колишній Президент України Леонід Кучма, Посол Росії в Україні Михайло Зурабов і представник Організації з безпеки і співробітництва в Європі Гайді Тальявіні. У перші два дні група домоглася визначення коридору, яким до місця аварії маляйзійського „Боїнга-777“ зможуть діставатися міжнародні експерти. Про що там ще говорилося, невідомо, бо засідання відбуваються за зачиненими дверима, журналістів туди не пускають.

І знову виникає підозра – чи не тому, що в Мінську на цих засіданнях присутні делегати від донбасько-російських бандитів, хоч Київ обіцяв, що ніколи не вестиме переговорів з цими відвертими ворогами України. Тим часом до переговорів з ними підштовхує навіть такий послідовний антипутінський опозиціонер, як колишній російський віце-прем'єр Борис Немцов. „Ради миру треба вести переговори навіть з чортом“, – каже він. Ради якого миру, пане Немцов? Чи ж можна було б назвати миром, якщо б українці склали зброю і здалися на ласку Москви?

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

ПОСТАТІ

3 життя Миколи Косача

Гарій Макаренко

У Державному архіві Житомирської області (ДАЖО) я знайшов багато матеріалів, що стосуються Миколи Петровича Косача, рідного брата Лариси Косач (Лесі Українки), періоду 1913-1918 років. З ними попросив ознайомитись працівників обласного краєзнавчого музею. З деяких зробили ксерокопії. Згодом вони потрапили до музею родини Косачів у Новограді-Волинському. Опис цих матеріалів я надіслав до музею-садиби Лесі Українки у селі Колодяжне Волинської області. Директор музею Віра Комзюк надіслала мені зауваження і ксерокопії сторінки журналу „За синім океаном“ ч. 6, 1963 рік. Його редагував в Америці Юрій Косач, син Миколи.

На сторінці – фото малого Миколи, його біографія. Ось уривки з неї: „Учився в Київському Політехнічному Інституті, який закінчив як інженер-агроном в 1912 році. В Першій світовій війні брав участь у ранзі підполковника, був двічі відзначений за хоробрість на передових лініях Західного фронту в 1915 і 1916 роках“.

Та матеріали ДАЖО спростовують, що Микола Косач брав участь у воєнних діях на фронті. З цими матеріалами хочу ознайомити читачів. Всі дати подаються за юліанським календарем. Зробив і переклад з російської мови і розкрив скорочення у текстах.

До 1917 року землевласники через губернські земські управи могли одержати позику для покращення свого господарства. Це меліоративна позика. І Микола Косач вирішив одержати таку позику в розмірі 3.000 рублів. В ДАЖО (фонд 183, опис 1, справа 737) зберігається „Справа про видачу землевласнику с. Колодяжне, Ковельського повіту М.П. Косачу позики для придбання племінної худоби“. Для одержання позики потрібна була застава майна для банку. В справі є повідомлення Київського відділення Державного дворянського земельного банку від 21 травня 1911 року. В ньому сказано, що маєток спадкоємців Петра Антоновича Косача у Колодяжному у кількості 471 десятин 1,056 сажнів прийняте банком з 1 листопада 1901 року на 66 років та шість місяців щодо займу у 22,100 рублів – при оцінці маєтку на 36,961 рублів. І що потрібно ще сплатити 21,267 рублів 69 копійок недоїмки. Після смерті батька борг по позиці повинні сплатити його спадкоємці – дружина і діти. Малопродуктивні поліські землі не дозволяли одержувати високих врожаїв і прибутків на прожиття родини і погашення боргу. Тому М. Косач бере нову позику – 3,000 рублів. 5 липня 1911 року відбулося засідання Волинської Губернської Земської Управи (ВГЗУ) в справах земського господарства.

На засіданні управи розглянуто плани М. Косача на суму 5,389 рублів. Управа дозволила позику у 3,000 рублів на сім років. Але відділи управи подали зауваження. Належало зняти заборону на майно. На будови потрібні стархові поліси. Відділ економії Управи заборонив видавати позику, бо деякі позиції пляну М. Косача не

відповідали умовам меліоративної позики. 11 жовтня 1911 року М. Косач повідомив, що частину витрат він здійснить за власні кошти. Та всі документи на позику потрібно оформлювати знову. Всі власники маєтку повинні дати згоду на позику. Це Ольга (мати) і Микола, Ксенія, Ізидора Косачі та Ольга Косач-Кривинюк. Не згадується Лариса Косач (Леся Українка). Для неї батько раніше придбав землю у селі Трегубове біля Торчина Луцького повіту. У справі подається склад землі маєтку Косачів: садибної – шість десятин, орної – 86 дес., сінокосів – 198 дес., лісів – 174 дес., непридатної – 7 дес. Дані подаю округлено, без кв. сажнів. Всього землі – 471 дес. 1,056 саж. У маєтку було три дерев'яних будинків, критих гонтою, дві комори, льодівня, молочарня, будинок для робітників, дві стодоли, корівник, склад для сіна, будинок лісника. Оцінка будівель – 8,720 руб. Будівлі були застраховані у Варшавському товаристві. Ще одна конюшня не була застрахована.

Далі М. Косач виклав свої пляни щодо розвитку скотарства, покращення сінокосів. Перелічує наявну кількість корів, телят. Позику планує використати на купівлю: бугая (400р.), сім телиць (175р.), кнура (110р.), три свині (240 р.). І на 500 рублів купити племінного жеребця. Далі у доповідній в Управу М. Косач перелічив витрати і прибутки по веденню господарства. За 1909-1910 в середньому прибутки – 9,400 рублів, витрати – 7,417 рублів. Оцінка банком маєтку складала 36,961 рублів. На думку Косача, всі це дозволяло одержати 3,000 рублів позики.

28 листопада 1911 року на засіданні ВГЗУ дозволили позику. М. Косачеві в розмірі 3,000 рублів. 30 грудня 1911 року відділ економії повідомив ВГЗУ, що ця сума, за відрахування витрат на пересилку грошей через скарбницю, відіслана Управі для передання М. Косачеві. 5 січня 1912 року надіслано листа в Ковель М. Косачеві і бланк залогової підписки. Її потрібно заповнити, заплатити 3 рублі за накладання і зняття заборони на майно.

І почалася бюрократична тяганина. 6 березня 1913 року ВГЗУ знову розглядає документи Косача і дозволяє виділити кредит. Та виявилось, що 30 грудня 1911 року гроші були переведені в Ковель. Згодом гроші повернули в Житомир. 9 березня 1913 року меліоративний відділ ВГЗУ переслав у Держбанк позику і просив суму цю вислати банківським переказом в м. Ковель для видання з місцевої скарбниці членові повітової земської управи Миколі Косачеві. Отже, у 1913 році М. П. Косач був членом повітової Управи. 18 травня 1913 року меліоративний відділ ВГЗУ знову попросив М. Косача сповістити про терміни погашення позики (щоквартально чи кожного півроку), розписки від продавців худоби, закупленої за позику. У відповідь 27 травня 1913 року М. Косач сповіщає, що він буде погашати позику півроковими платежами. Частину розписок від дістане, а частину одержати поки неможливо. Бо купити племінну худобу тоді було важко у приватних осіб. Меліоративний відділ спові-

стив, що М. Косач повинен ці розписки на купівлю худоби прислати до 1 вересня 1913 року. 1 серпня 1913 року (за новим стилем) померла Лариса Петрівна Косач (Леся Українка). Тіло покійної в окремому вагоні перевезли з Кавказу до Києва. Частину витрат на похорони торкнулись і Миколи. Та позику потрібно було погашувати. В архівній справі є матеріал переписки між ВГЗУ і М. Косачем про сплату за позику і відсотки. 4 серпня 1914 року сповіщають, що платіжне свідоцтво на 296 рублів 91 копіюку є помилковим. І що треба сплатити чергові 247 рублів 89 копійок і прислати квитанцію разом з розписками від продавців худоби.

А через кілька днів почалася Перша світова війна. З архівних документів видно, що за друге півріччя 1914 року М. Косач не вніс чергових платежів за позику.

В офіційній газеті „Волинські Губернські Відомості“, ч. 82 від 25 липня 1915 року вміщено таке повідомлення: „Оголошення... по Волинському губернському по земським і міським справам. Наказом Волинського губернатора від 14 липня 1915 року за ч. 117 ... і згідно обранню Ковельського повітового земського зібрання, затверджено в посаді члена і виконуючого обов'язки голови Ковельської повітової земської управи Микола Петрович Косач на трьохріччя з 1914 року“. Отже, з 1914 року М. Косач керував Ковельського управою. У серпні 1915 року ворог окупував Ковель. І управа переїхала у місто Сарни. У ДАЖО (ф. 2149, оп. 1, спр. 204/) є Список виборців по виборчих дільницях ч. 16, 88, 89 та іншим Ровенського повіту“. У цьому списку значаться: Косіч Микола Петрович №1304-(вік)-33

Косач Наталія Григорівна - ч. 1305-(-||-)-26.

В списку у прізвищі Миколи бачимо помилку. Тимчасовий уряд

Росії запланував провести вибори до Установчих зборів. Але згодом виявилось, що забули про війсьсько, яке під час війни не могло бути приписане до певного місця, на відміну від цивільного населення. Тому військові самі проводили вибори. У них були свої списки виборців. Якби М. Косач воював на фронті, його прізвище не потрапило б до вищезгаданого списку.

Вищим губернським законодавчим органом були Волинські Губернські Земські Збори (ВГЗЗ). Вони збирались періодично. Вносили постанови. До ВГЗЗ входили і голови повітових управ. У протоколах 6-ої сесії ВГЗЗ у березні 1917 року значиться: Голови Повітових управ... Ковельського, виконуючого обов'язки голови управи Косач“.

Після лютневої революції 1917 року Тимчасовий уряд зобов'язав демократизувати місцеву владу і провести довибори. В архівній справі з цього приводу є документ, в якому записано: „Вибрано по Ковельському повіту. Згідно журналу зборів членів Ковельського повітової громадської ради та повітових земських депутатів, які відбулись 11 вересня 1917 року - Косач Микола Петрович“. У ДАЖО (ф. Р-2399, оп.1, спр. 8) є кошторис на утримання Ковельського повітового комісара і його канцелярні з квітня по вересень 1917 року. Його Волинському губернському комісару надіслав М.П. Косач. На утримання повітового комісара виділялось 300-310 рублів за місяць. Більшовики розігнали Установчі збори. Тому Центральна рада України вирішила провести вибори до Українських Установчих зборів. Вибори проходились за партійними списками. У ДАЖО (ф. Р-2149, оп.1, спр. 215) зберігається „Список кандидатів в члени Установчих Зборів Української Народної Рес-

(Закінчення на стор. 18)

Моя зустріч з Борисом Гмирею

У моєму житті так складалося, що, живучи за межами України, я часто їздив туди і навіть декілька років жив у Києві. Якось на Хрещатику я купив книжку „Борис Гмиря“ – з портретом співака, його листами і спогадами про нього. Так сталося, що Б. Гмирю я мав змогу особисто побачити в хаті Олександра Мінківського – директора Капелі бандуристів в Києві. Для мене це була надзвичайна радість.

Б. Гмиря народився 5 серпня 1903 року в Лебедині на Сумщині, у сім'ї робітника-каменяра. 11-річний хлопчик пішов у найми, щоб підтримувати родину у щоденних недостатках. Лише у 27 років Б. Гмиря здобув середню освіту. В 1935 році він закінчив з відзнакою Харківський інженерно-будівельний інститут, в 1939-му – Харківську консерваторію, вчився і паралельно працював в опері. Його дипломна вистава – спів в опері Модеста Мусоргського „Борис Іодунов“ – була надзвичайно високо оцінена музикознавцями.

Відтак він співав провідні партії у багатьох клясичних операх, але водночас його творчий репертуар ніколи не обходився без української народної пісні. Особливе місце у виступах мистця займали пісні на слова Тараса Шевченка –

„Заповіт“, „Думи мої, думи мої“ та інші. Незважаючи на важкі політичні часи і антирелігійні репресії, Б. Гмиря чимало уваги приділяв у своєму репертуарі релігійній пісні, особливо колядкам і веснянкам.

Під час німецької окупації Б. Гмиря співав у Харківському оперному театрі. В останні роки свого життя Б. Гмиря став хворіти, і 1 серпня 1969 року не стало в Україні велетня української культури і легендарного співця. Попрощатися з ним прийшов увесь Київ. Прозвучала на Байковому цвинтарі пісня „Чуєш, брате мій“ у виконанні капелі бандуристів, якою диригував О. Мінківський.

За своє творче життя Б. Гмиря співав у 1,047 концертах, з них 423 записані на тасьмах і платівках. Гастролював у Китаї, Польщі, Чехословаччині, Болгарії, Угорщині. Його слава – близько 300 українських народних пісень і романсів, понад 300 музичних творів, 39 оперних партій, вокальні цикли з світової клясики. Композитори подарували співакові 135 зошитів з проханням виконати їхні твори.

Це справді був той співак, чарівний голос якого навіки залишиться з Україною.

Ярослав Стех,
Торонто

АРХЕОЛОГІЯ БАТУРИНА...

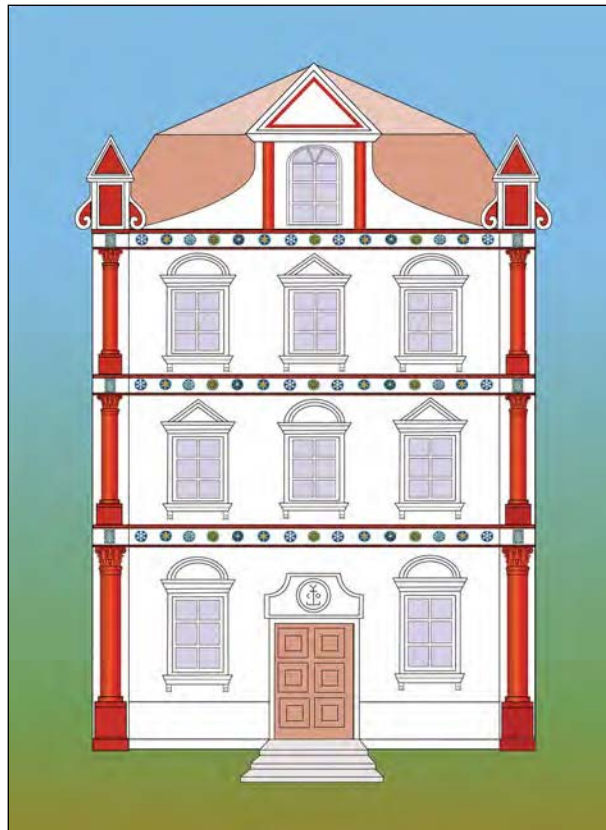
(Продовження зі стор. 11)

ту – д-р Володимир Мезенцев (КІУС). Відомий історик княжої Русі проф. Мартін Дімік (ПІСС) бере участь у дослідженнях Батурина та оприлюдненні матеріалів його розкопів в Канаді та Україні.

Як добре відомо, у 1669-1708 роках це місто було столицею козацької держави і найбільше розквітло за гетьмана Івана Мазепи (1687-1709). Розбудову Батурина було зупинено під час придрушення царем Петром I повстання І. Мазепи проти тиранічної влади Москви над центральною Україною. 1708 року російське військо оволоділо повсталою гетьманською столицею, пограбувало й спалило її дотла та знищило там 11-14 тис. козаків і безбройних міщан. Пів століття місто лежало в руїнах та пустці – аж до його відбудови гетьманом Кирилом Розумовським (1750-1764).

Торішні розкопки в основному проводились на передмісті Батурина, Гончарівці. Перед 1700 роком І. Мазепа спорудив там амбітний триповерховий мурований палац, який зруйнували московські вояки у 1708 році. Цю головну Мазепину резиденцію з поля захищали вали і рови, а з боку високого берега річки Сейм – частокіл. Залишки дерев'яної огорожі виявили там останні археологічні дослідження.

Остеження знайдених цеглин від мурування півколон, уламків вапняних коринтських капітелей та фігурних керамічних баз палацу показало, що його ордерні елементи первинно були вкриті червоно-рудю фарбою. Решту фасадів потинь-

Головний фасад палацу Івана Мазепи на передмісті Гончарівці у Батурині з півколонами червоного коліру перед 1700 роком. Гіпотетична реконструкція Володимира Мезенцева, комп'ютерна графіка Сергія Дмитрієнка, 2013 р.

кували й побілили. Вірогідно, таку комбінацію кольорів запозичили з орнаментативної ренесансної і барокової архітектури Центральної Європи. У Польщі, Чехії та найбільше у Німеччині відомі палаци, вілли, замки, ратуші, університети, монастирі й житлові міські будинки Нового часу, де побілені фасади членують соковиті червоні вертикальні та горизонтальні пластичні деталі і прикраси, переважно пілястри й колони. До 1708 року червоні ордерні елементи і весь екстер'єр палацу І. Мазепи забілили вапном, як було притаманно спорудам Гетьманщини.

Підлоги у його резиденції вимостили ошатними керамічними плитками різних геометричних форм, вкритими зеленою й блакитною поливою, та теракотовими. Автор і співробітник Батуринської експедиції художник Сергій Дмитрієнко (Чернігів) детально дослідив численні фрагменти таких плиток, знайдені в ході розкопок цієї будівлі. Вони підготували гіпотетичні комп'ютерні реконструкції дев'яти цілих плиток різних форм і декору та стільки ж варіантів композицій мощіння підлоги в парадних приймальних, покоєвих і службових приміщеннях палацу. Відповідно, він мав не менше дев'яти кімнат, заль, сіней, комор, коридорів тощо.

В ряді церков і монастирських споруд Києва, Чернігова, Глухова, Батурина та інших міст козацької держави виявлено потужні підлоги керамічними глянзованими плитками відмінних форматів, наборів і орнаментативних. У замку князів Острожських в місті Острозі Рівненської області XVI-XVIII ст. використали таку саму комбінацію з видовжених шестикутних та квадратних полив'яних плиток підлоги, як у палаці Гончарівки. Відтворений там шаховий дизайн підлоги зустрічаємо в багатьох палатах, базиліках і монастирях України, Польщі, Італії та інших західних країн. Його бачимо на зображеннях інтер'єрів світських і культових будівель в українських барокових гравюрах та іконах. Шаховий орнамент підлоги XVI-XVII ст. зберігся у Вавельському замку польських королів у Кракові. Однак, серед відомих споруд ранньомодерної України головна резиденція І. Мазепи у Батурині виділяється найбільшою кількістю, різноманітністю та своєрідністю виявлених там орнаментальних типів глянзованих монохромних і теракотових плиток підлоги. Це говорить про її порівняно великі розміри, багатоповерховість, багатокімнатність та незвичайну пишність оформлення.

Наша експедиція продовжили розкопки залишків великої службової споруди (понад 15 x 5.5 м) початку XVIII ст. гетьманського двору на Гончарівці. Вона мала дерев'яну каркасно-стовпову, мастосовувалась у міських і сільських жилах середньовічної та ранньомодерної Європи від Британії до західної частини України. Більшість будинків Львова XVII-XVIII ст. були фахверко-

вими. У Північній Америці приватні хати такої конструкції називають „Tudor style timber-framed houses“. Фахверкова споруда пасувала б до центральноєвропейського барокового стилю Мазепино палацу.

Знайдені в ході розкопів 2011-2013 років численні артефакти дозволяють припускати, що у такому неординарному просторі приміщенні збирались козацькі старшини (офіцери), ад'ютанти, покоєві, писарі чи канцеляристи, які працювали у гетьманських покоях та державних установах при палаці І. Мазепи. Минулого літа серед решток службової споруди знайшли 14 срібних польських і російських монет, срібні підвіску з рельєфним рослинним візерунком, круглу прикрасу одягу з гірським кришталем, кульчик зі срібного дроту з скляною намистиною, чотири уламки срібних декоративних пластинок, три бронзові пряжки та чотири фігурні накладки з рельєфними орнаментами, насічкою й інкрустаціями від наборів оздоб дорожих старшинських шкіряних поясів, чотири залізні пряжки від козацьких ременів, мідяне кільце-обручку, 10 свинцевих мушкетних куль, бронзовий гвинт і кремій від замка рушниці, осколок чавунного ядра чи гранати та залізне вістря стріли місцевого виробництва, численні фрагменти керамічних полив'яних поліхромних і теракотових пічних кахлів, виготовлених, напевно, запрошеними досконалими київськими майстрами, та імпортованого німецького глянзованого столового посуду XVII-XVIII ст.

На Мазепиному подвір'ї знайдено кілька вістер стріл. Це показує, що гетьманське військо, як і все українське козацтво, консервативно продовжувало користуватись луком і стрілами до XVIII ст., хоч віддавало перевагу мушкетам та пістолям. Ю. Ситий вважає, що старшини-офіцери мали бути вправними у різних видах козацького озброєння, в тому числі й дещо застарілих, і навчати козаків володіти ними. Два оздоблені пояси заможніх старшин Мазепино часу були реконструйовані автором і С. Дмитрієнком комп'ютерним методом.

У 2013 році серед залишків службової будівлі знайшли видовжену бронзову пластинку з гравірованим лінійним та геометричним візерунком, яка, ймовірно, є краєм спинки оправи книги. Писемні джерела повідомляють, що у резиденції І. Мазепи в Батурині розміщувалась його бібліотека, зібрання книжок якої не мало рівних у тогочасній Україні.

На схід від цвинтаря зруйнованого Троїцького собору в колишній фортеці археологи розкопали рештки великого зерносховища XVII-початку XVIII ст. Там відкрили 13 ям, пристосованих для зберігання збіжжя, що були перекриті дерев'яним навісом, та залишки дерев'яної споруди для сушіння снопів і переробки зернових.

У 2003-2004 роках поблизу цитаделі Батурина наша експедиція розкопала субструкції подібного комплексу з 10 зерновими ямами, площею понад 100 квадратних метрів, який, очевидно, належав гетьманові. Ці великі хлібні запаси пограбувало й спалило царське військо у 1708 році. Їх міг приготувати І. Мазепа, коли таємно створив у своїй столиці воєнну базу для повстання і підтримки виснаженої союзної шведської армії.

Археологічні дослідження садиб міщан Батурина, як правило, виявляють на кожній по кілька ям для зберігання збіжжя. На думку Ю. Ситого, численність відкритих археологами сховищ зерна свідчить про важливу роль хліборобства у господар-

(Закінчення на стор. 17)

Знайдена у Батурині фрагментована керамічна розмальована іграшка-свищик у вигляді стилізованої тварини XVII-XVIII ст. Музей археології Батурина.

Пресфонд „Свободи“ за травень 2014 року

№	NAME	LOCATION
75	SOCHAN, NEONILA	MORRISTOWN, NJ
40	WRONSKYJ, WOLODYMYR	GREENLAWN, NY
25	MOSTOWYCZ, OKSANA	PONTE VEDRA BCH, FL
	SIERANT, ANNA	ASTORIA, NY
20	BEJGER, BOHDAN	BUFFALO, NY
	CZMOLA, OLHA	DEPEW, NY
	HANYPSIAK, MARIA	BUFFALO, NY
	HOLUB, MARIA	STUART, FL
	IWANYCZKO, ELIANA	NORTH PORT, FL
	PAK, IHOR	HUNTINGDON VY, PA
	PARABANIUK, JULIE	WASHINGTON, DC
	POPOVYCH, OREST	HOWELL, NJ
15	HAYDA, IHOR	EASTON, CT
10	BORTNOWSKYJ, MICHAEL	LOS ANGELES, CA
	FESSAK, BORYS & EUGENIA	BROOKLYN, NY
	HIRNA, OLENA	CHICAGO, IL
	LOJIK, WALTER	SALT LAKE CITY, UT
	MELNYCZUK, EDWARD	MEDFORD, MA
	WELYCZKO, GREGORY	MADISON, WI
5	BACHYNSKY, HELEN	SMITHFIELD, VA
	LYLAK, MYKOLA & MARIA	ROCHESTER, NY
	WYNNYCKY, PATRICIA	BETHLEHEM, PA
	YOPYK, EUGENIA	BUFFALO, NY
\$420	TOTAL FOR MAY 2014	

ALMANAC PRESS FUND

100	CLEBOWICZ, WALTER	KENSINGTON, CT
85	BOCHNO, MICHAEL	TORONTO, ON
	ROMANIUK, ANATOLE	OTTAWA, ON
50	MARTYN, YURI	IRVINE, CA
35	GUDIMA, OLGA	PARKER, CO
	HALCHUK, JAROSLAW	ST CATHARINES, ON
	KOWALYSKO, MICHAEL	GAITHERSBURG, MD
25	KOLISZYNSKYJ, LUDMYLA	CHICAGO, IL
20	KOLCIO, MAGDA	HIGGANUM, CT
15	KARPENKO, ANDRIJ	DES PLAINES, IL
	KRYWORUCHKO, ANATOLE	SASKATOON, SK
	POLISHCHUK, SERGE & TETYANA	JERSEY CITY, NJ
	RUDNYK-MACKENZIE, ROMANA	LOS ANGELES, CA
10	BARAN, JOHN & LUBA	ROCHESTER, NY
	DOMARECKYJ, NATALIA & MYRON	KENDALL PARK, NJ
	FEDUN, ORESTA	CLIFTON, NJ
	RAKOWSKY, ALEXANDRA & GEORGE	RIVERHEAD, NY
	SAMBIR, VIRA	POMPANO BEACH, FL
	SAWCHUK, IWAN	PHILADELPHIA, PA
	TKACZUK, BOHDAN & ORESTA	CHICAGO, IL
5	CZAJKOWSKY, LUBOMYRA	VENICE, FL
	DOLINSKY, LARISSA	WESTFIELD, NJ
	HAWRYLUK, OLGA	STUYVESANT, NY
	KIS, MYKOLA & STEFANIA	SAN BRUNO, CA
	PAWLIW	MONTREAL, QC
	PETRUSENKO, MYKOLA	UNION, NJ
	TOWSTOPIAT, MARIA	GILROY, CA
\$635	TOTAL FOR MAY 2014	

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!

Археологія Батурина...

(Закінчення зі стор. 16)

стві гетьманської столиці та добробут її населення до нападу 1708 року.

Поруч з хлібним складом, розкопаним минулого року, правдоподібно, водночас існувала оселя заможного міщанина. З неї походять знайдені тоді фрагменти пічних кахлів, керамічного і скляного посуду, двоє цілих керамічних чубуків козацьких люльок, кістяний орнаментований мундштук, виточений на токарному верстаті, уламки залізних побутових та ремісничих знарядь XVII-XVIII ст.

На двох фрагментованих теракотових кахлях Мазепино періоду є однаковий рельєф вершника, виконаний у народній лубочній манері до 1708 року. Кахлі відтиснули в одній різьбленій дерев'яній матриці. На обох фрагментах збереглась лише нижня половина чоловіка, вбраного у короткий підперезаний каптан, вузькі штани та чоботи до колін. Його обидві ноги прирулені до боку осідланого коня (так умовно передано поставу вершника на деяких народніх кахлях XVII ст.). Подібні рельєфи козаків, мисливців, західніх лицарів та уланів зі списками верхи на конях зустрічаються на пічних кахлях у Батурині, Чернігові, Суботові, Києві, Черкасах, Умані та інших містах центральної України XVI-XVIII ст. Прототипами для цього сюжету вважаються мотиви кіноного лицаря з шаблею, що є на гербі Великого князівства Литовського, та св. Георгія на коні, який вражає списом змія. Їх зображення були поширені на геральдичних емблемах, прапорах, монетах, ілюстраціях стародруків та іконах козацького часу і самотужку перетлумачені народними майстрами.

Також типовою була керамічна іграшка-свищик у вигляді стилізованої тварини, яку знайшли у Батурині. Вона розмальована смугами брунатної і жовтої охристої фарби. Такий зразок народного мистецтва має багато аналогій серед керамічних полив'яних, розписаних і теракотових зооморфних фігурок середньовічної й модерної України. Ста-

родавня традиція їх виготовлення на ринок продовжувалась до XX ст. У Києві знайшли кілька схожих теракотових і розмальованих смугами іграшок-свищиків у формі стилізованих коника, інших свійських тварин та птахів XIV-XVIII ст.

В ході обстеження траншеї водогону на території фортеці археологи відкрили рештки 17 рядових дерев'яних жител і господарських споруд XVII- початку XVIII ст., що спалили московські нападники у 1708 році. В порожній зерновій ямі виявили кістяк підлітка, котрий явно загинув там під час погрому Батурина. У котловані згорілої хати (споруда ч. 3) знайшли кістки ніг забитого мешканця.

Там також знайшли відламану голівку теракотової жіночої статуетки, мабуть, ляльки. Її могли розбити при руйнації того житла. Можна гадати, що цю фігурку виліпив місцевий мистець у наївно-реалістичній манері під впливом скульптури Відродження і бароко Заходу. Вона є рідкісним і цінним твором керамічної тримірної антропоморфної скульптури, зокрема мистецтва народньої іграшки України рубежу XVII-XVIII ст.

Глиняні жіночі статуетки XIV-XVIII ст. знайдені у Києві, Вишгороді, Білій Церкві та Білорусі. Серед 20 фрагментів київських керамічних ляльок того часу найближчими аналогіями батуринському зразку є серія відламанних голівок XVII-XVIII ст. Вони мають ретельно модельований рельєф обличчя та іноді розписані різнобарвними фарбами. Дослідники також певні, що на техніку виконання і художній образ цих ляльок Києва значно вплинуло реалістичне й гуманістичне мистецтво Італії, Німеччини, Польщі та Чехії у стилі Ренесансу і бароко. Такі твори дрібної пластики свідчать про тісні культурні зв'язки ранньомодерної України з названими країнами.

У 2006-2009 роках наша експедиція розкопала близько 300 могил XVII-XVIII ст. на цвинтарі Троїцького собору. Ю. Ситий виявив жертви різанини 1708 року у четвертому горизонті поховань цього кладо-

вища. Минулого літа археологи ексгумували там вісім поховань XVII-XVIII ст. Останки чоловіка з пробитим черепом (поховання ч. 4) можна віднести до загиблих від московської навали.

Розкопки у Батурині 2013 року здобули важливі дані про декор головної резиденції І. Мазепи та маловідому керамічну народну скульптуру гетьманської столиці. Знайдено нові археологічні свідчення про її нищівне розорення. Моє відео-інтерв'ю для української медіа про підсумки торішніх розкопок у Батурині оприлюднено в інтернеті: https://www.youtube.com/watch?v=odhNdkIb2wY&feature=c4-overview&list=UU_5I-7Yh_EmnU1rrRtkWO8w.

Незважаючи на напружену ситуацію в Україні, протягом серпня археологи й студенти-історики Чернігівського і Глухівського університетів продовжать розкопки у Батурині. Однак, обтяжена воєнними витратами держава не може зараз фінансувати наш науковий проєкт, а ціни на харчі, бензин та транспорт в Україні надзвичайно зросли.

Археологи звертаються до українських організацій, фондаций, компаній, громад і добровільців у Сполучених Штатах та Канаді з проханням надалі підтримувати розкопки Мазепиної столиці й публікацію їхніх результатів. Будь ласка, надішліть Ваші чеки з пожертвами за адресою: Prof. Martin Dimnik, Pontifical Institute of Mediaeval Studies, 59 Queen's Park Crescent E., Toronto, ON, Canada, M5S 2C4. Просимо виписати чеки на: Pontifical Institute of Mediaeval Studies (memo: Baturyn Project). Цей інститут надішле американським і канадським громадянам відповідні офіцій-

Уламок теракотової жіночої статуетки чи ляльки кінця XVII- початку XVIII ст., знайдений у Батурині. Музей археології Батурина.

ні посвідки для звільнення внесків від оподаткування. Жертводавцям буде висловлено подяку в публікаціях та публічних лекціях, пов'язаних з проєктом.

Додаткову інформацію про дослідження Батурина можна отримати від автора статті за телефоном 416-766-1408 чи e-mail: v.mezentsev@utoronto.ca. Щиро дякуємо українцям Америки та Канади за щедру підтримку історико-археологічного вивчення Мазепиної столиці у попередні роки. Віримо, що з Вашою допомогою цей проєкт буде збережено за теперішньої кризи в Україні. Наш науковий Майдан теж переможе!

New Book Features Founders of Modern Ukrainian National Idea

The collection *Fashioning Modern Ukraine: Selected Writings of Mykola Kostomarov, Volodymyr Antonovych, and Mykhailo Drahomanov* presents for the first time in English a number of seminal texts by three major nineteenth-century scholars and leaders of the national movement in Ukraine. In their day Kostomarov, Antonovych, and Drahomanov were leading Ukrainian historians, political theorists, and intellectuals, but their ideas continued to be significant even later, in the early twentieth century, when the Ukrainian national movement relied heavily on their writings for inspiration and direction.

Available from CIUS Press for \$34.95 (paper) and \$69.95 (cloth)

Shedding Light on an Unknown Shevchenko

Published in commemoration of the 200th anniversary of the birth of the Ukrainian national poet, Taras Shevchenko, *Моя Шевченківська енциклопедія: із досвіду самопізнання* is a unique portrayal of Shevchenko and his oeuvre from the individual perspective of one of Ukraine's leading literary scholars, Leonid Ushkalov. This publication contains more than 300 brief essays dealing with Shevchenko's poems, paintings, ideas, and various aspects of his daily life. It sheds light on many unknown and insufficiently studied aspects of Shevchenko's life and works and is presented in a lively and very readable form.

Available from CIUS Press for \$74.95

Канадський інститут українських студій
вітає читачів *Українських вістей* зі святом незалежності України!

Canadian Institute of Ukrainian Studies
430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, Alberta, Canada T6G 2H8
Tel: (780) 492-2972; Fax: (780) 492-4967; cuis@ualberta.ca

www.cius.ca

UKRAINIAN NATIONAL
FEDERAL CREDIT UNION
MAIN OFFICE
215 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204 • Toll Free: (866) 859-5848
Mailing Address: P.O. BOX 160 COOPER STATION, NEW YORK, N.Y. 10276

The following members should contact Ukrainian National Federal Credit Union by October 15, 2014 to claim their account and avoid having their funds escheated to the State Office of Unclaimed Funds.

Aronov, Boris	Golosova, Liudmila	Lysychko, Ivan	Solod, Natalia
Aronov, David	Gulin, Rev. Mykola	Lysychko, Lyudmyla	Solodzhuk, Halyna
Babych, Mykhaylo	Gumeniak, Petro	Maksimchyk, Vitali	Stadnytskyy, Andriy
Belikov, Gennadi	Hatki, Andrew	Marynets, Halyna	Stoian, Valentyna
Berezhnyuk, Nataliya	Hebert, Kateryna	Maychenko, Galyna	Stoyan, Inna
Berezyuk, Viktor	Hrabovsky, Ludmyla	Mazur, Elena	Sulewski, Jan
Bikhman, Taisiya	Hudumak, Nataliya	Meletskaya, Natalya	Syzenenko, Peter G.
Bogutskiy, Yuriy	Hulyo, Tetyana	Melnitschenko, Ljubow	Szpadzik, Stanislaw
Bohdanowycz, Anatole	Ilchuk, Lyubomyr	Miszczak, Jaroslaw	Tchourikov, Vladimir
Borodachev, Evguene	Ilyash, Zhanna	Miziol, Constante	Teslenko, Yevgeniy
Borr, Elinora V.	Jakhaia, Maia	Mohuchy, Sophia	Titova, Liudmila
Boychenyuk, Galyna	Kaczmarek, Ryszard	Momtselidze, Malkhaz	Tsyndra, Oxana
Boyko, Galyna	Kanyuk, Viktor	Mozil, Ivan	Vanzhura, Mariya
Bulashvili, Marina	Kaspruk, Lyuboy	Mudryk, Uliana	Vartsaba, Oleksandra
Buleza, Oksana	Khakhiashvili, George	Onishchenko, Aleksander	Varvayk, Ruslan
Bunsco, Sara R.	Khetsuriani, Shio	Ostrovskiy, Yuriy	Vengrovych, Igor
Bunsco, Taylor	Klocek, Jadwiga	Patrylo, Ruslana	Volyn, Myroslav
Bushnyak, Anatoliy	Kobal, Mariya	Pekarchuk, Nataliia	Wernyj, Roman P.
Chlipalski, Jolanta	Kogut, Khrystyna	Pekarchuk, Vitalii	Wojtowicz, Darek
Cigash, Helen	Kokhan, Marta	Pits, Vasyl	Yefimova, Larysa
Ciupinski, Czeslaw	Kolodij, Michael J.	Piven, Leonid	Zarovniy, Sergei
Cousins, Nicole	Konikowski, George	Pravkewitz, Dov	Zatoulowski, Alla M.
Czapla, Tadeusz	Konyk, Erik L.	Puzyna, Viktor	Zhupanyn, Ivan
Czwil, Natalie	Kordys, Jacek	Pyszczymuka, Anna	Zinger, Alexander
Czwil, William	Korol, Helen	Rastislav, Jurscak	
Daniel, Artur J.	Kostyrka, Jeanette	Rossi, Ruslana	
Demina, Alla	Kozak, Irene	Rud, Andriy	
Dorozhinskiy, Yuriy	Krisa, Anna	Savchukevych, Odarka	
Drozdowska, Anna E.	Krumszyn, Sophia	Sernyak, Oksana	
Duchenko, Oleksandr	Kucma, Hanna	Shcherbak, Tetyana	
Duplak, Roma	Kushnir, Sophia V.	Shkvarko, Igor	
Farfan, Luis	Lendyel, Anna	Shpota, Artem	
Floroff, Vladimir	Leshchak, Roman	Sidorov, Valeriy	
Frid, Boris	Leshko, Tatyana	Skrypnyk, Roman	
Gallyamova, Karina	Lomaha, Mykhaylo	Snikavchuk, Zoryana	

BRANCH OFFICES

35 MAIN ST., SO. BOUND BROOK, N.J. 08880 • Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165
Mailing Address: P.O. BOX 375, SO. BOUND BROOK, N.J. 08880
615 AMBOY AVENUE, PERTH AMBOY, N.J. 08861 • Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484
1678 EAST 17th ST., BROOKLYN, N.Y. 11229 • Tel.: (718) 376-5057 • Fax: (718) 376-5670 • Toll Free: (866) 857-2464

3 ЖИТТЯ...*(Закінчення зі стор. 15)*

публіки запропонованих по Волинській виборчій округі". У списку ч. 5 під назвою „Українська Соціал-Демократична Робітничка партія": Винниченко Володимир Кириллович м. Київ, Пушкінська, 27...

7. Косач Микола Петрович, м. Сарни на Волині".

Вибори на Волині провели. Найбільше голосів, 261,031, набрали Українські соціал-революціонери (есери). Депутатами від них стали 23 кандидати. За список ч. 5 проголосувало 1,167 виборців, що не дало змоги провести свого депутата. Та Центральна Рада скасувала вибори на Волині, бо у голосуванні взяло менше 50 відс. виборців.

Однак, позику Микола Косач мав далі сплачувати. Але війна внесла в його пляни свої корективи.

В архіві зберігається заява від 25 лютого 1917 року у ВГЗУ власноручно написана М.П. Косачем. В ній він описує скільки мав худоби перед окупацією Колодяжного. І ще змушений був здати частину худоби в ревізійному комісіїю по 4 рублі за пуд. А частину продати приватним особам. Молодняк він намагався відправити в глибину Росії. Та біля Маневич, коли з'явився ворог, погонич покинув худобу другої кобили рисистої породи ревізовані за 80 рублів прапорщиком 31 корпусу. Тому він просить відстрочити виплату кредиту до його повернення додому і відновлення господарства.

В тій же архівній справі про кредит є ще один документ, написаний власноручно М. Косачем, але вже українською мовою:

„П. Губерніяльному Комісарові. 15-19-го березоля я об'їхав більшу частину сіл Велицької волости, яка була увільнена ще 1916 року. Села всі зруйнували. Є населення коло 1,000 душ, більшість увільнених солдат. Становище населення дуже тяжке, нема ні хліба, ні насіння. Мені удалось дістати у атамана гарнізону Маневич для них трохи харчу, але в найближчий час вони опиняться ще в скрутнішому стані. Ковельське Земство завдяки відсутності коштів не має можливості чимнебудь допомогти. Питання було б вирішено, як би туди було направлено хоча б 2-3 вагони насіння і щомісячно 1 вагон харчових продуктів. Видачу може взяти на себе Земство. Прохаю п. Комісара усунути цю справу в відповідних інстанціях.

Ковельський комісар
(підпис Косача)“

Отже, з 1914 по 1918 рік за архівними документами Микола Петрович Косач займав посаду Ковельського голова. Після лютневої революції у 1917 року ця посада називалась „комісар“. Чи міг вчений агроном при цьому ще й воювати

на фронтах Першої світової війни? Якщо влада офіційно призначила М. Косача на цю посаду, то чи можливо його мобілізувати у військо? Підполковником, як пише його син Юрій, яких військ міг бути агроном? Все це вигадка Юрія. І тут треба звернутись до родинних стосунків. Дружина Миколи – Наталія Григорівна Дробішева. Найповніші дані про неї подає стаття Любові Мерзвинської, працівника музею Лесі Українки у селі Колодяжному, вміщена у матеріялах наукової конференції 2006 року, що відбувалася у Колодяжному.

Познайомились і одружились Микола і Наталія у Києві, у 1907 році. Можливо, їй було тоді 18 років. Вона закінчила київську гімназію. Микола одержав звання агронома. І сім'я поїхала у Колодяжне. Він був добрим господарем. І всі своє знання спрямував на господарство. А Наталія? Колодяжне – глухе поліське село, в якому було всього 40 хат. Сільське господарство їй не цікавило. Л. Мерзвинська наводить частину листа Н. Г. Косач: „Я збираюся днями їхати у Київ, знову хочу вступити з тим, щоб закінчити Комерційний інститут... Юра залишиться з Володею і Микосем. Із-за цього у нас відбуваються жахливі непорозуміння, так як Микось не хоче, щоб я їхала в Інститут, а сиділа і господарювала у Колодяжному, але по-моєму, не всі народжуються сільськими господарями, і тому кожен з нас залишається при своєму“. І вона поїхала здобути освіту. Можливо, закінчила Вищі жіночі курси, бо працювала і вчителькою.

У 1927 році Юра закінчив гімназію у Львові. Цілком зрозуміло, що з ним могла жити і матір. Згодом вчився у Варшавському університеті. Отже, десь у 1918-1919 році Юра покинув село Колодяжне малюком. Можливо, він і бачив батька в уніформі підполковника з двома відзнаками. У царській Росії було 14 клас (рангів) державних чиновників. Їм відповідали військові звання. Губернією керували чиновники III-IV класи – це генеральські звання. Був відповідний ранг – генерал-губернатор. Нижче – губерній-повіти. Їх очолювали чиновники VI-VII класи. Це відповідає званню підполковника і полковника. Під час війни у прифронтовій зоні чиновники одягли військову уніформу. В тому і числі голова Ковельського повіту одягнув форму підполковника. А за евакуацію біженців, організацію оборони чи інші дії Микола Косач міг бути нагороджений. Але не воював батько Юрія Косача на фронті.

Не був Микола Косач і Житомирським міським головою, хоч і входив до складу вищого губернського органу, що засідала у Житомирі. Тому Юрій Косач помилково приписав батькові посаду Житомирського міського голови. Адже дорослим Юрій жив далеко від батька.

Житомир

Коли у вічність іде друг*(Пам'яті незабутньої Валерії Новодворської)*

Юрій Райхель

12 липня померла Валерія Новодворська. Україна втратила істинного і безкомпромисного друга. Таких в Росії, навіть серед опозиціонерів, меншість.

В. Новодворська народилася в місті Барановичі в 1950 році. Її батько був інженером, мати – лікарем. Обидвоє були членами партії. Прадід і дід були революціонерами. Останній воював в армії Будьонного. Напевне, найголовнішою людиною в житті покійної була бабуся, яка її правильно виховала.

Як згадувала В. Новодворська, її антирадянські погляди сформувалися під впливом того, що вона дізналася про гулаґ і про судовий процес над письменниками-дисидентами.

Вступивши в 1968 році на французький факультет Інституту чужоземних мов ім. Тореза, В. Новодворська вже в 1969 році створила підпільну антирадянську студентську організацію У грудні того ж року в Кремлівському палаці з'їздив В. Новодворська розповсюдила листівки з антирадянським віршем власного твору „Спасибі, партія, тобі!“. Відразу ж була арештована КГБ за звинуваченням в антирадянській агітації і пропаганді – за розповсюдження листівок з критикою введення військ Варшавського договору до Чехословаччини в серпні 1968 року. Її помістили в одиночну камеру Лефортовської в'язниці. З 1970 по 1972 рік В. Новодворську тримали в психіатричній лікарні Казані.

Після звільнення незламна опозиціонерка займалася розповсюдженням самвидаву, брала участь у різних дисидентських об'єднаннях і організаціях. Неодноразово була заарештована, знову поміщена в психіатричні лікарні Москви.

Серед дисидентів вирізнялася крайніми поглядами щодо СРСР, радянської влади і Комуністичної партії. Виступала проти Михайла Горбачова, коли стало ясно, що він не має наміру починати демократичні реформи. У вересні 1990 року після публікації в газеті „Вільне слово“ статті під заголовком „Хайль, Горбачов!“ і виступів на вічах, де вона розривала портрети М. Горбачова, звинувачувалася в публічній образі чести і гідності президента СРСР та образі державного прапора. Часи були вже дещо інші, і арешт її не відбувся.

Описати різноманітну політичну та публіцистичну діяльність В. Новодворської не видається можливим. Занадто багато вона виступала і писала. Автор книг „По ту сторону відчаю“, „Над прірвою в брехні“, „Мій Картаген повинен бути зруйнований (Філософія історії Росії)“. При цьому володіла англійською та французькими мовами, читала по-італійськи і німецьки, говорила по-білоруськи.

В. Новодворська завжди виступала на підтримку державної незалежності республік колишнього СРСР. За цю діяльність була нагороджена Лицарським хрестом Ордена Великого князя Литовського Ієдимиаса за захист інтересів Литви.

В. Новодворська завжди виступала на боці України. У 1990 році хрестилася. Наложала до Української Автокефальної Православної Церкви, виступала з різкою критикою Російської Православної Церкви.

Будучи безстрашною людиною, вона не звертала уваги на револьверний гавкіт захисників так званого „руського міра“. Від неї російський читач і слухач дізнавався про героїв України – Степана Бандеру та Романа Шухевича. Треба було мати велику мужність, щоб проти офіційної позиції ще до Майдану закінчувати свої виступи закликком „Слава Україні!“ І „Героям слава!“ У сучасній Москві за це можна позбутися життя чи здоров'я.

Якось довелось чути В. Новодворську в одній з програм радіостанції „Ехо Москви“. Тоді весь світ гадав, чи підпише Віктор Янукович Угоду про асоціацію з Європейським союзом, чи Володимир Путін зуміє цьому перешкодити. Зараз це здається деяким чарами, але В. Новодворська висловила тверду впевненість, що українці не пробачать зради своїх устремлень до Європи, якщо тодішній президент посміє не поставити свій підпис у Вільнюсі. На дещо здивоване запитання ведучої, що ж буде тоді, В. Новодворська, не замислюючись, відповіла: Майдан. І додала, що він змете київську злодійську владу. Мало хто тоді володів такою впевненістю.

Московські пропагандисти за вказівкою Кремля зробили з „Правого сектора“ і так званих бандерівців страшилку для російського обивателя. Градус ненависти до Майдану і наступних подій піднявся до точки кипіння. І в цей досить небезпечний період саме В. Новодворська створила відео-ролик і звернулася з відозвою до „Правого сектора“. У ньому вона закликала стояти до кінця проти російських загарбників Криму.

Під крики російських шовіністів „Крим наш!“ вона закликала зі зброєю в руках боротися проти окупантів так, як це робили сотні УПА. Погодьтеся, що не кожен противник В. Путіна і його загарбницької політики в Росії піде на таке.

Так і згадуються слова з пісні Володимира Висоцького про друга, який не повернувся з бою. Саме з битви не повернулася В. Новодворська. З битви за нову Росію і за нову Україну. Вона була справжньою російською патріоткою. Не того казенного штибу, які вішають на себе колорадські стрічки і нетямляться в ненависті до Майдану і України. Ні, справжній російський патріот, яким вона була, не може бажати перемоги В. Путінові і його режимові. Навпаки, він буде бажати його поразки і перемоги української армії у протистоянні в східних областях. Коло таких людей в Росії дуже вузьке, і тим гіркіша втрата кожного бійця.

В. Новодворська мужньо боролася з хворобою, від якої страждала багато років. Не може людина вийти здоровою з рук катів у білих халатах в радянських психіатричних лікарнях.

Ще на початку 2000 років вона сказала якось у редакції журналу „Новий час“, що її хвороба ніщо порівняно з хворобами Росії і російського суспільства. І коли вона бореться з ними, про свої забуває.

Тільки хвороба її не забула і вирвала з лав наших друзів. Вона була героєм українського фронту. А герої не вмирають.

(„День“)

Юрій Райхель – політичний оглядач газети „День“, Дніпропетровськ.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

З волі Всевишнього, дня 4 серпня 2014 року
в Цолікербергу, Швайцарія,
упокоїлася в Бозі

**Ясновельможна Пані Гетьманівна
Олена Павлівна Отт – Скоропадська**

народжена 5 липня 1919 року у Берліні-Фріденау.

Покійна зберігала світлі традиції гетьманської родини та з проголошенням самостійності України подбала про передання всіх гетьманських архівів до Києва.

Її спогади німецькою та українською мовами „Остання з роду Скоропадських“ є свідченням очевидця про життя Ясновельможного Пана Гетьмана Павла і його родини в умовах еміграції.

Пам'ять про Ясновельможну Пані Гетьманівну залишиться вічною серед тих, що мали честь й приємність належати до вужчого кола її ближчих українських приятелів і знайомих.

У горі залишилися чоловік Людвіг, доньки Ірена та Олександра з родинами, яким складаємо співчуття.

Від імені українських друзів і знайомих

Тетяна і проф. д-р Микола Шафовал
з сином Петром-Климентієм, Мюнхен
Галина Сварник, Львів
Галина Дигас, Київ

З невимовним сумом ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в п'ятницю, 25 липня 2014 року, з волі Всевишнього відійшов у Вічність наш найдорожчий Чоловік, Шваґер і Вуйко

СВ. П.

ЯРОСЛАВ ТОМОРУГ

народжений 21 березня 1930 року в Чернівцях, Україна.
Ветеран Американської Армії, колишній голова Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку, член Українського Музею, і член Українського Інституту Америки в Нью-Йорку.

ПАРАСТАС відбувся в вівторок, 29 липня 2014 року, в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 30 липня 2014 року, в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж., а відтак на Українському цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд-Бруку, Н.Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина: Марія Томоруг
шваґер: Юрій Шуган з дружиною Dr. Janice-Lynn
кузинка: д-р Мирослава Томоруг Знаєнко з родиною
племінники: проф. Александер Шуган з дружиною Elizabeth і дітьми Миколою, Самуїлом, Максиміліаном і Натанайлом
Андрія з чоловіком Dr. David Gelber і дітьми Яковом і Бенджаміном
Хризанта з чоловіком Charles Willis і дітьми Шарлотою і Каролінкою
родина: Шуганів
похресниця: Оксана Комарницька з родиною
похресник: Юрій Зінич з дружиною
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

Вічна Йому пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійного, просимо бажаючих складати пожертви на: Український Музей в Нью-Йорку, або на Благодійну Акцію – Допомога Старшим Людям в Україні при Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Хроніка бойових...

(Закінчення зі стор. 4)

■ **4 серпня** – підрозділи Збройних сил України 39 разів вступали в вогневий контакт з терористами в ряді населених пунктів. З території Російської Федерації протягом доби п'ять разів були обстріляні позиції сил АТО. Відбулася операція з розблюкування підрозділів українських військових в районі Червонопартизанська. Більша частина військових успішно вийшла у безпечне місце, а частина відійшла на російську територію. Наразі українська сторона робить все можливе, щоб повернути цих військовослужбовців додому. За оперативними даними на території Росії перебуває 311 військових та прикордонників. Місцевим мешканцям надані коридори для виходу в безпечні райони з Донецька, Горлівки та Луганська.

■ **5 серпня** – Збройні сили України продовжують наступальну операцію на території, тимчасово зайняті російськими найманцями. Протягом доби сили АТО 26 разів вступали у вогневий контакт з терористами. Продовжується обстріл позицій сил АТО з території Росії. Терористи обстріляли колоно беззбройних українських військовослужбовців 72-ої бригади (195 осіб), які повертались з території Росії у супроводі підрозділу військової служби правопорядку Збройних сил України. Напад було відбито, ніхто не постраждав. Напередодні частина військовослужбовців після три-

валого обстрілу з танків, важких гармат, установок „Град“, та після закінчення набоїв була змушена відійти на російську територію. Перед відходом військові підірвали залишки бойової техніки та знищили свою зброю. Українські збройні сили залишили Ясинувату через зростаючу загрозу життю мирних мешканців.

Відбувся бій відділу прикордонної служби „Амвросіївка“ з бойовиками, які намагалися прорватися на територію Росії на двох мікроавтобусах з напрямку Іловайська. Терористам не вдалося пробитися, вони вимушені були повернутися назад. Зафіксовано п'ять випадків порушення повітряного простору російськими безпілотниками у районах прикордонної служби „Маріюпіль“, вздовж адміністративної межі Херсонської області та Криму, над територіальними водами України та над колишнім військовим летовищем у Болграді Одеської області.

У прикордонних з Україною районах Росії виявлені підрозділи мотострілецьких бригад з Ленінградської і Псковської областей, зенітно-ракетного полку з Мурманської області. Загальна кількість військ Росії, зосереджених уздовж кордону України, нараховує близько 45 тис. осіб, 160 танків, до 1,360 бойових бронемашин, до 350 артилерійських систем, 130 ракетних систем залпового вогню, 192 бойових літаки, 137 ударних вертолетів.

В ніч на 5 серпня у Житомирі затримано диверсійну групу, яка планувала здійснити кілька терактів. У затриманих вилучено понад 8 кілограмів вибухівки.

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

ЗАОЩАДЬТЕ

на оплаті всіх кваліфікованих витрат пов'язаних з навчанням

3.99

% APR на 6 міс.

використовуючи свою Visa® Credit картку з "Самопоміч"
від 1 серпня до 30 вересня 2014 р.

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100 Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Транзакції проведені 1 серпня 2014 р. до 30 вересня 2014 р. у кваліфікованих продавців будуть опроцентовані при річній процентній ставці 3.99% на 6 місяців. Після промоційного періоду баланс, що залишається, повертається до опроцентовування при стандартній річній процентній ставці, що зобов'язує на Вашому рахунку. Кваліфіковані категорії продавців: 5045,5192,5300,5310,5311, 5411, 5611,5621, 5651, 5661,5691,5732,5734,5942,5943 8211, 8220, 8244, 8249, 8299. За більш докладною інформацією звертайтеся до кредитівки "Самопоміч".

Full Financial Services

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

973-292-9800,
дод. 3040

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306

Tel.: 201-647-6386

e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЮРІЙ СИМЧИК

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

YURIY SYMCZYK

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900

e-mail: symczyk@unamember.com

ПРАЦЯ

Пошукую жінку по догляду старшої особи в Cedar Knolls, NJ. Праця 7 днів на тиждень з проживанням. Тел. 201-572-5287 (від 10-ої ранку до 7-ої веч.)

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550